

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

Bryssel den 2 maj 2019
(OR. en)

2016/0364 (COD)

PE-CONS 16/19

EF 18
ECOFIN 62
CODEC 180

RÄTTSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende:	EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV om ändring av direktiv 2013/36/EU vad gäller undantagna enheter, finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, ersättning, tillsynsåtgärder och tillsynsbefogenheter och kapitalbevarande åtgärder
---------	--

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS
DIREKTIV (EU) 2019/...**

av den

**om ändring av direktiv 2013/36/EU
vad gäller undantagna enheter, finansiella holdingföretag,
blandade finansiella holdingföretag, ersättning,
tillsynsåtgärder och tillsynsbefogenheter och kapitalbevarande åtgärder**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA
DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 53.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande¹,

¹ EUT C 34, 31.1.2018, s. 5.

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet², och

¹ EUT C 209, 30.6.2017, s. 36.

² Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 april 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den ...

av följande skäl:

- (1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU¹ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013² antogs som svar på den finanskris som bröt ut 2007–2008. Dessa lagstiftningsåtgärder har avsevärt bidragit till att stärka unionens finansiella system och gjort instituten mer motståndskraftiga mot eventuella framtida chocker. Även om dessa åtgärder var extremt omfattande kom de inte tillrätta med alla identifierade brister som påverkar instituten. Vissa av de ursprungligen föreslagna åtgärderna omfattas dessutom av översynsklausuler eller var inte tillräckligt detaljerade för att möjliggöra ett smidigt genomförande.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

- (2) Detta direktiv syftar till att ta itu med problem som rör bestämmelser i direktiv 2013/36/EU som har visat sig vara otydliga och därför har varit föremål för olika tolkningar eller som har visat sig vara alltför betungande för vissa institut. Det innehåller också sådana anpassningar av direktiv 2013/36/EU som krävs efter antagandet av antingen andra relevanta unionsrättsakter, till exempel Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU¹, eller de ändringar som föreslås parallellt av förordning (EU) nr 575/2013. Slutligen kommer de föreslagna ändringarna att bättre anpassa det nuvarande regelverket till den internationella utvecklingen i syfte att främja konsekvens och jämförbarhet mellan olika jurisdiktioner.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

- (3) Finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag kan vara moderföretag för bankgrupper, och tillsynskraven måste tillämpas på grundval av sådana holdingföretags konsoliderade situation. Eftersom institut som kontrolleras av sådana holdingföretag inte alltid kan säkerställa att kraven uppfylls på gruppnivå i hela den konsoliderade situationen är det nödvändigt att vissa finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag förs in i det direkta tillämpningsområdet för tillsynsbefogenheter enligt direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013 för att säkerställa att kraven uppfylls på gruppnivå. Därför bör ett särskilt godkännandeförfarande och direkta tillsynsbefogenheter över vissa finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag fastställas så att det kan säkerställas att sådana holdingföretag kan hållas direkt ansvariga för att säkerställa efterlevnad av tillsynskrav på gruppnivå, utan att de blir föremål för ytterligare tillsynskrav på individuell nivå.
- (4) Godkännandet av och tillsynen över vissa finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag bör inte hindra grupper från att besluta om de särskilda interna arrangemang och den särskilda interna fördelning av uppgifter inom gruppen som de anser vara lämpliga för att säkerställa att kraven på gruppnivå uppfylls, och bör inte hindra direkta tillsynsåtgärder riktade mot de institut inom gruppen som är delaktiga i att säkerställa att tillsynskraven på gruppnivå uppfylls.

- (5) Under vissa omständigheter skulle kunna ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som har inrättats för att inneha ägarintressen i företag undantas från godkännande. Även om ett undantaget finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag skulle kunna fatta beslut inom ramen för sin normala verksamhet, bör det inte fatta ledningsbeslut eller operativa eller finansiella beslut som påverkar gruppen eller de dotterföretag i gruppen som är institut eller finansiella institut. De behöriga myndigheterna bör när de bedömer efterlevnaden av det kravet ta hänsyn till de tillämpliga kraven enligt den bolagsrätt som det finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget omfattas av.

- (6) Den samordnande tillsynsmyndigheten har anförtrotts huvudansvaret när det gäller gruppbaserad tillsyn. Det är därför nödvändigt att den samordnande tillsynsmyndigheten är involverad på lämpligt sätt i godkännandet av och tillsynen över finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag. Om den samordnande tillsynsmyndigheten är en annan än den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är etablerat bör detta godkännande beviljas genom ett gemensamt beslut från dessa två myndigheter. Europeiska centralbanken bör, när den utför sin uppgift att utöva gruppbaserad tillsyn över kreditinstituts moderföretag enligt rådets förordning (EU) nr 1024/2013¹, också utföra sina uppgifter vad gäller godkännande av och tillsyn över finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag.

¹ Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63).

- (7) Kommissionens rapport av den 28 juli 2016 om bedömning av ersättningsreglerna i direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013 (nedan kallad *kommissionens rapport av den 28 juli 2016*) visade att vissa av principerna i direktiv 2013/36/EU, nämligen kraven gällande uppskjuten ersättning och utbetalning i instrument, är alltför betungande och inte står i proportion till deras tillsynsmässiga fördelar när de tillämpas på små institut. Det konstaterades på liknande sätt att kostnaden för att tillämpa dessa krav överstiger deras tillsynsmässiga fördelar när det gäller personal med låga nivåer av rörlig ersättning, eftersom sådana rörliga ersättningsnivåer ger svaga eller inga incitament för personalen att ta överdrivna risker. Samtidigt som alla institut, generellt sett, bör vara skyldiga att tillämpa alla principer på alla anställda vars yrkesutövning har väsentlig inverkan på institutets riskprofil, är det därför nödvändigt att undanta små institut och personer med låga rörliga ersättningsnivåer från de principer om uppskov och utbetalning i instrument som fastställs i direktiv 2013/36/EU.
- (8) Tydliga, enhetliga och harmoniserade kriterier för identifiering av sådana små institut samt låga nivåer vad gäller rörlig ersättning är nödvändiga för att säkerställa samstämmighet i tillsynen och för att skapa lika konkurrensvillkor för instituten och ett tillräckligt skydd för insättare, investerare och konsumenter i hela unionen. Samtidigt är det lämpligt att ge medlemsstaterna viss flexibilitet att inta ett striktare förhållningssätt om de anser det nödvändigt.

- (9) Principen om lika lön för kvinnor och män för lika arbete eller likvärdigt arbete fastställs i artikel 157 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Den principen måste tillämpas konsekvent av instituten. De bör därför tillämpa en könsneutral ersättningspolicy.
- (10) Syftet med ersättningskraven är att främja en sund och effektiv riskhantering vid instituten genom att de långsiktiga intressena för både instituten och de anställda vars yrkesutövning har väsentlig inverkan på institutets riskprofil (väsentliga risktagare) anpassas till varandra. Samtidigt skulle dotterföretag som inte är institut och som således inte på individuell nivå omfattas av direktiv 2013/36/EU kunna omfattas av andra ersättningskrav enligt de relevanta sektorsspecifika rättsakter som bör ha företräde. Därför bör i regel de ersättningskrav som fastställs i detta direktiv inte tillämpas på sådana dotterföretag på gruppnivå. I syfte att förhindra eventuellt arbitrage bör dock de ersättningskrav som fastställs i detta direktiv tillämpas på gruppnivå på personal som är anställd vid dotterföretag som tillhandahåller specifika tjänster, såsom kapitalförvaltning, portföljförvaltning eller fullgörande av order, varigenom denna personal har fått mandat, oavsett formen för detta mandat, att bedriva sådan yrkesutövning som klassificerar dessa anställda som väsentliga risktagare på bankgruppsnivå. Dessa mandat bör inbegripa sådana arrangemang för delegering eller utkontraktering som ingås mellan det dotterföretag där personalen är anställd och ett annat institut i samma grupp. Medlemsstaterna bör inte hindras från att på gruppnivå tillämpa de ersättningskrav som fastställs i detta direktiv på en bredare uppsättning dotterföretag och deras personal.

- (11) Enligt direktiv 2013/36/EU ska en betydande del, och under alla omständigheter minst 50 %, av all rörlig ersättning bestå av en avvägning av aktier eller motsvarande ägarintressen, beroende på det berörda institutets rättsliga struktur, instrument som är kopplade till institutets aktier eller andra likvärdiga icke-kontanta instrument, ifall institutet inte är börsnoterat, och, om möjligt, alternativa primärkapitalinstrument eller supplementärkapitalinstrument som uppfyller vissa villkor. Denna princip begränsar användningen av instrument som är kopplade till institutets aktier till icke-börsnoterade institut och kräver att börsnoterade institut använder aktier. I kommissionens rapport av den 28 juli 2016 konstaterades att användningen av aktier kan leda till betydande administrativa bördor och kostnader för börsnoterade institut. Samtidigt kan motsvarande tillsynsmässiga fördelar uppnås genom att tillåta att börsnoterade institut använder instrument kopplade till aktier som följer värdet av aktierna. Möjligheten att använda sådana instrument bör därför utvidgas till börsnoterade institut.
- (12) Översynen och utvärderingen bör ta hänsyn till institutens storlek, struktur och interna organisation samt deras verksamhets art, omfattning och komplexitet. När olika institut har likartade riskprofiler, till exempel därför att de har liknande affärsmodeller eller liknande geografisk belägenhet för exponeringar eller därför att de är underställda samma institutionella skyddssystem, bör de behöriga myndigheterna kunna anpassa den metod som används för översyns- och utvärderingsprocessen för att ta hänsyn till de gemensamma kännetecknen och riskerna för institut med sådana likartade riskprofiler. En sådan anpassning bör dock varken förhindra de behöriga myndigheterna från att vederbörligen beakta de specifika risker som påverkar varje institut eller förändra de införda åtgärdernas institutspecifika karaktär.

- (13) Det ytterligare kapitalbaskrav som åläggs av behöriga myndigheter är en viktig pådrivande faktor för ett instituts totala kapitalbasnivå och är relevant för marknadsaktörerna, eftersom nivån på det ålagda ytterligare kapitalbaskravet påverkar den utlösande faktorn för begränsningar av utdelningar, bonusutbetalningar och utbetalningar från primärkapitaltillskottsinstrument. En tydlig definition av de omständigheter under vilka det ytterligare kapitalbaskravet ska åläggas bör tillhandahållas för att säkerställa att reglerna tillämpas konsekvent i alla medlemsstater och för att säkerställa en väl fungerande inre marknad.
- (14) Det ytterligare kapitalbaskrav som ska åläggas av behöriga myndigheter bör fastställas i förhållande till ett instituts specifika situation och vederbörligen motiveras. Ytterligare kapitalbaskrav kan åläggas för att hantera risker eller riskelement som uttryckligen undantas eller inte uttryckligen omfattas av de kapitalbaskrav som fastställs i förordning (EU) nr 575/2013 endast i den omfattning detta anses nödvändigt mot bakgrund av ett instituts specifika situation. Dessa krav bör i den relevanta rangordningen av kapitalbaskrav placeras över de relevanta minimikraven på kapitalbas och under det kombinerade buffertkravet eller buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden, beroende på vad som är tillämpligt. Ytterligare kapitalbaskravs institutspecifika karaktär bör förhindra att de används som ett verktyg för att hantera makrotillsynsrisker eller systemrisker. Detta bör dock inte förhindra de behöriga myndigheterna från att, bland annat genom ytterligare kapitalbaskrav, hantera de risker som enskilda institut löper på grund av sin verksamhet, inbegripet sådana risker som återspeglar inverkan av en viss ekonomisk utveckling och marknadsutveckling på ett enskilt instituts riskprofil.

- (15) Kravet på bruttosoliditetsgrad är en parallell bestämmelse till de riskbaserade kapitalbaskraven. Varje ytterligare kapitalbaskrav som åläggs av behöriga myndigheter för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet bör därför läggas till det lägsta kravet på bruttosoliditetsgrad och inte till det lägsta riskbaserade kapitalbaskravet. Vidare bör instituten även kunna använda det kärnprimärkapital som de använder för att uppfylla sina bruttosoliditetskrav för att uppfylla de riskbaserade kapitalbaskraven, inbegripet det kombinerade buffertkravet.

- (16) Det bör vara möjligt för de behöriga myndigheterna att meddela ett institut i form av riktlinjer varje justering av det kapital som överstiger de relevanta minimikraven på kapitalbas, det relevanta ytterligare kapitalbaskravet och, beroende på vad som är tillämpligt, det kombinerade buffertkrav eller det buffertkrav avseende bruttosoliditetsgraden som de förväntar sig att institutet ska uppfylla för att hantera framtida stressscenarier. Eftersom dessa riktlinjer utgör ett kapitalmål bör de betraktas som liggande över de relevanta minimikraven på kapitalbas, de relevanta ytterligare kapitalbaskraven och det kombinerade buffertkravet eller buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden, beroende på vad som är tillämpligt. Underlåtelse att uppfylla ett sådant mål bör inte utlösa de utdelningsrestriktioner som föreskrivs i direktiv 2013/36/EU. Eftersom riktlinjerna om ytterligare kapitalbas återspeglar tillsynsmässiga förväntningar, bör direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013 varken fastställa obligatoriska informationskrav vad gäller riktlinjerna eller förbjuda de behöriga myndigheterna från att begära att riktlinjerna görs tillgängliga. Om ett institut upprepade gånger underlåter att uppfylla kapitalmålet bör den behöriga myndigheten ha rätt att vidta tillsynsåtgärder och vid behov ålägga ytterligare kapitalbaskrav.

- (17) Bestämmelserna i direktiv 2013/36/EU om ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret är kopplade till de relevanta bestämmelserna i förordning (EU) nr 575/2013, vilka kräver en längre genomförandeperiod för instituten. För att anpassa tillämpningen av bestämmelserna om ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret bör de bestämmelser som krävs för att följa relevanta bestämmelser i detta direktiv tillämpas från och med samma datum som de relevanta bestämmelserna i förordning (EU) nr 575/2013.
- (18) I syfte att harmonisera beräkningen av ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret när institutens interna system för att mäta denna risk inte är tillfredsställande, bör kommissionen ges befogenhet att anta tekniska tillsynsstandarder som utarbetats av Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten (EBA)), vilken inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010¹, för utarbetande av en schablonmetod för utvärdering av denna risk. Kommissionen bör anta dessa tekniska tillsynsstandarder med hjälp av delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

- (19) För att förbättra de behöriga myndigheternas identifiering av de institut som skulle kunna komma att drabbas av alltför stora förluster i sin verksamhet utanför handelslagret till följd av potentiella ändringar i räntesatser, bör kommissionen ges befogenhet att anta tekniska tillsynsstandarder som utarbetats av EBA. Dessa tekniska tillsynsstandarder bör specificera de sex tillsynsrelaterade chockscenarier som alla institut måste tillämpa för att beräkna förändringar i det ekonomiska värdet på eget kapital, de allmänna antaganden som instituten måste införliva i sina interna system för att beräkna det ekonomiska värdet på eget kapital och för att fastställa eventuellt behov av specifika kriterier för att identifiera de institut för vilka tillsynsåtgärder skulle kunna komma i fråga till följd av en minskning av nettoränteintäkter beroende på ränteförändringar och vad som utgör en stor minskning. Kommissionen bör anta dessa tekniska tillsynsstandarder med hjälp av delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

- (20) Bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism är nödvändigt för att kunna upprätthålla det finansiella systemets stabilitet och integritet. Om det framkommer att ett institut är inblandat i penningtvätt och finansiering av terrorism skulle detta kunna få följder för dess bärkraft och för det finansiella systemets stabilitet. Tillsammans med de myndigheter och organ som ansvarar för att säkerställa efterlevnad av reglerna om bekämpning av penningtvätt enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849¹ spelar de behöriga myndigheter som ansvarar för auktorisation och tillsyn en viktig roll när det gäller att identifiera och beivra brister. Därför bör dessa behöriga myndigheter i sin relevanta tillsynsverksamhet, bland annat översyns- och utvärderingsprocesser, bedömningar av lämpligheten hos institutens styrningsformer, processer och rutiner och bedömningar av lämpligheten hos medlemmarna i ledningsorganet, konsekvent beakta frågor som rör penningtvätt och finansiering av terrorism och i enlighet med detta informera de berörda myndigheter och organ som ansvarar för att säkerställa efterlevnad av reglerna om bekämpning av penningtvätt om eventuella resultat samt vid behov vidta tillsynsåtgärder i enlighet med sina befogenheter enligt direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013. Information bör tillhandahållas på grundval av resultat som framkommit i de auktorisations-, godkännande- eller översynsprocesser som dessa behöriga myndigheter ansvarar för och på grundval av den information som mottagits från de myndigheter och organ som ansvarar för att säkerställa efterlevnaden av direktiv (EU) 2015/849.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

- (21) En av de viktigaste lärdomarna från finanskrisen i unionen var att det behövs en adekvat institutionell och politisk ram för att förhindra och hantera obalanser inom unionen. Mot bakgrund av den senaste tidens institutionella utveckling i unionen, krävs en omfattande översyn av den politiska ramen för makrotillsyn.
- (22) Direktiv 2013/36/EU bör inte hindra medlemsstaterna från att i sin nationella rätt genomföra åtgärder som är avsedda att öka det finansiella systemets motståndskraft, bland annat men inte enbart genom begränsningar i belåningsgraden, begränsningar av skuldkvoten, begränsningar av skuldbetalningskvoten och andra instrument som är inriktade på utlåningsnormer.
- (23) För att kunna säkerställa att de kontracykliska kapitalbuffertarna verkligen återspeglar den risk som banksektorn utsätts för vid en alltför stor kredittillväxt, bör instituten beräkna sina institutspecifika buffertar som det viktade genomsnittet av de kontracykliska buffertvärden som tillämpas i de länder där de har sina kreditexponeringar. Varje medlemsstat bör därför utse en myndighet med ansvar för att fastställa det kontracykliska buffertvärdet för exponeringar i den medlemsstaten. Detta buffertvärde bör beakta ökningarna i kreditgivningsnivåerna och förändringar i kreditgivningen som andel av bruttonationalprodukten (BNP) i den medlemsstaten, liksom andra variabler som är relevanta vid bedömning av risker som hotar finanssystemets stabilitet.

- (24) Medlemsstaterna bör kunna kräva att vissa institut, utöver en kapitalkonserveringsbuffert och en kontracyklisk kapitalbuffert, har en systemriskbuffert för att förhindra och minska makrotillsynsrisker eller systemrisker som inte omfattas av förordning (EU) nr 575/2013 och av direktiv 2013/36/EU, som innebär en sådan risk för störningar av det finansiella systemet som kan få allvarliga negativa konsekvenser för det finansiella systemet och den reala ekonomin i en viss medlemsstat. Systemriskbuffertens värde bör tillämpas på alla exponeringar eller för en grupp av exponeringar och alla institut, eller för en eller flera grupper av institut, om instituten uppvisar liknande riskprofiler i sin affärsverksamhet.

- (25) Det är viktigt att förbättra samordningsmekanismen mellan myndigheterna, säkerställa en tydlig ansvarsfördelning, förenkla aktiveringen av de politiska makrotillsynsverktygen och bredda verktygslådan för makrotillsyn för att säkerställa att myndigheterna snabbt och effektivt kan hantera systemrisker. Europeiska systemrisknämnden (ESRB) som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010¹ förväntas spela en central roll i samordningen av makrotillsynsåtgärder och i överföringen av information om planerade makrotillsynsåtgärder i medlemsstaterna, särskilt genom att offentliggöra antagna makrotillsynsåtgärder på sin webbplats och genom informationsutbyte mellan myndigheterna efter anmälningar av planerade makrotillsynsåtgärder. I syfte att säkerställa lämpliga politiska åtgärder i medlemsstaterna förväntas ESRB övervaka tillräckligheten och samstämmigheten i medlemsstaternas makrotillsynspolitik, inbegripet genom att övervaka huruvida verktygen används på ett enhetligt och icke-överlappande sätt.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd (EUT L 331, 15.12.2010, s. 1).

- (26) De relevanta behöriga eller utsedda myndigheterna bör sträva efter att undvika överlappande eller icke samstämmig tillämpning av de makrotillsynsåtgärder som fastställs i direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013. I synnerhet bör de relevanta behöriga eller utsedda myndigheterna vederbörligen beakta huruvida åtgärder enligt artikel 133 i direktiv 2013/36/EU är överlappande eller icke samstämmiga med andra befintliga eller kommande åtgärder enligt artikel 124, 164 eller 458 i förordning (EU) nr 575/2013.
- (27) Behöriga eller utsedda myndigheter bör, på grundval av arten hos och fördelningen av de risker som är förbundna med gruppens struktur, kunna fastställa tillämpningsnivån eller tillämpningsnivåerna för bufferten för andra systemviktiga institut. Under vissa omständigheter skulle det kunna vara lämpligt att den behöriga myndigheten eller den utsedda myndigheten inför en buffert för andra systemviktiga institut enbart på en nivå under den högsta gruppnivån.

- (28) I enlighet med den metod för bedömning av globala systemviktiga banker som offentliggjorts av Baselkommittén för banktillsyn utgör ett instituts jurisdiktionsöverskridande fordringar och skulder indikatorer på dess globala systemviktighet och på de konsekvenser som institutets fallissemang skulle kunna ha för det globala finansiella systemet. Dessa indikatorer återspeglar särskilda farhågor vad gäller, till exempel, den ökade svårigheten med att samordna resolution av institut med betydande gränsöverskridande verksamheter. De framsteg som gjorts när det gäller det gemensamma tillvägagångssätt för resolution som är ett resultat av förstärkningen av det enhetliga regelverket och inrättandet av den gemensamma resolutionsmekanismen har i betydande utsträckning utvecklat förmågan till välordnad resolution av gränsöverskridande grupper inom bankunionen. Därför bör ett alternativt poängtal som återspeglar dessa framsteg beräknas, utan att det påverkar de behöriga eller utsedda myndigheternas förmåga att utöva sin tillsynsbedömning, och behöriga eller utsedda myndigheter bör beakta detta när de bedömer kreditinstituts systemviktighet, utan att det påverkar de uppgifter som lämnas till Baselkommittén för banktillsyn för fastställande av internationella nämnare. EBA bör utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som anger den kompletterande metoden för identifiering av globala systemviktiga institut så att hänsyn kan tas till särdragen i den integrerade europeiska resolutionsramen mot bakgrund av den gemensamma resolutionsmekanismen. Denna metod bör enbart användas för kalibreringen av bufferten för globala systemviktiga institut. Kommissionen bör anta dessa tekniska tillsynsstandarder med hjälp av delegerade akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

- (29) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att stärka och förbättra redan befintliga unionsrättsakter som säkerställer enhetliga tillsynskrav som tillämpas på institut i hela unionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av deras omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (30) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument av den 28 september 2011¹, har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.
- (31) Direktiv 2013/36/EU bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

¹ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

Artikel 1
Ändringar av direktiv 2013/36/EU

Direktiv 2013/36/EU ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2.5 och 2.6 ska ersättas med följande:

”5. Detta direktiv ska inte tillämpas på följande:

1. Behörighet att utöva verksamhet i värdepappersföretag i den mån detta regleras genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU*.
2. Centralbanker.
3. Postgiroinstitut.
4. I Danmark, Eksport Kredit Fonden, Eksport Kredit Fonden A/S, Danmarks Skibskredit A/S och KommuneKredit.

5. I Tyskland, Kreditanstalt für Wiederaufbau, Landwirtschaftliche Rentenbank, Bremer Aufbau-Bank GmbH, Hamburgische Investitions- und Förderbank, Investitionsbank Berlin, Investitionsbank des Landes Brandenburg, Investitionsbank Schleswig-Holstein, Investitions- und Förderbank Niedersachsen – NBank, Investitions- und Strukturbank Rheinland-Pfalz, Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank, LfA Förderbank Bayern, NRW.BANK, Saarländische Investitionskreditbank AG, Sächsische Aufbaubank – Förderbank, Thüringer Aufbaubank, företag som med stöd av Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz är erkända för genomförande av statlig bostadspolitik och som inte huvudsakligen bedriver bankverksamhet samt företag som enligt samma lag anses som allmännyttiga bostadsföretag.
6. Estland, hoiu-laenuühistud, som kooperativa företag som är erkända enligt hoiu-laenuühistu seadus.
7. I Irland, the Strategic Banking Corporation of Ireland, credit unions och friendly societies.
8. I Grekland, Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων (Tamio Parakatathikon kai Danion).
9. I Spanien, Instituto de Crédito Oficial.

10. I Frankrike, Caisse des dépôts et consignations.
11. I Kroatien, kreditne unije och Hrvatska banka za obnovu i razvitak.
12. I Italien, Cassa depositi e prestiti.
13. I Lettland, krājaizdevu sabiedrības, företag som är erkända enligt krājaizdevu sabiedrību likums som kooperativa företag som utför finansiella tjänster enbart för sina medlemmar.
14. I Litauen, kredito unijos förutom centrinės kredito unijos.
15. I Ungern, MFB Magyar Fejlesztési Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság och Magyar Export-Import Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság.
16. I Malta, Malta Development Bank.
17. I Nederländerna, Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV, NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij, NV Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering, Ontwikkelingsmaatschappij Oost-Nederland NV och kredietunies.

18. I Österrike, företag som är godkända som allmännyttiga byggnadsföretag och Österreichische Kontrollbank AG.
19. I Polen, Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo – Kredytowe och Bank Gospodarstwa Krajowego.
20. I Portugal, Caixas Económicas som fanns den 1 januari 1986, med undantag av, å ena sidan, dem som blivit aktiebolag samt, å andra sidan, Caixa Económica Montepio Geral.
21. I Slovenien, SID-Slovenska izvozna in razvojna banka, d.d. Ljubljana.
22. I Finland, Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete AB och Finnvera Oyj/Finnvera Abp.
23. I Sverige, Svenska Skeppshypotekskassan.
24. I Förenade kungariket, National Savings and Investments (NS&I), CDC Group plc, Agricultural Mortgage Corporation Ltd, Crown Agents for overseas governments and administrations, credit unions och municipal banks.

6. De enheter som avses i punkt 5.1 och punkt 5.3–5.24 i denna artikel ska behandlas som finansiella institut vid tillämpning av artikel 34 och avdelning VII kapitel 3.

* Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).”

2. Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 ska följande led läggas till:

”60) *resolutionsmyndighet*: resolutionsmyndighet enligt definitionen i artikel 2.1.18 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU*.

61) *globalt systemviktigt institut*: globalt systemviktigt institut enligt definitionen i artikel 4.1.133 i förordning (EU) nr 575/2013.

62) *globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EU*: globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EU enligt definitionen i artikel 4.1.134 i förordning (EU) nr 575/2013.

- 63) *grupp*: grupp enligt definitionen i artikel 4.1.138 i förordning (EU) nr 575/2013.
- 64) *grupp från tredjeland*: en grupp vars moderföretag är etablerat i ett tredjeland.
- 65) *könsneutral ersättningspolicy*: en ersättningspolicy som grundas på lika lön för kvinnor och män för lika arbete eller likvärdigt arbete.

* Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).”

b) Följande punkt ska läggas till:

”3. För att säkerställa att krav eller tillsynsbefogenheter som fastställs i detta direktiv eller i förordning (EU) nr 575/2013 tillämpas på gruppnivå eller undergruppsnivå i enlighet med detta direktiv och den förordningen, ska termerna ”institut”, ”moderinstitut i en medlemsstat”, ”moderinstitut inom EU” och ”moderföretag” också innefatta

- a) finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som har beviljats godkännande i enlighet med artikel 21a i detta direktiv,
- b) utsedda institut som kontrolleras av ett finansiellt moderholdingföretag inom EU, ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat där det berörda moderföretaget inte är föremål för godkännande i enlighet med artikel 21a.4 i detta direktiv, och
- c) finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag eller institut som utsetts enligt artikel 21a.6 d i detta direktiv.”

3. Artikel 4.8 ska ersättas med följande:

”8. Medlemsstaterna ska säkerställa att, om andra myndigheter än behöriga myndigheter har resolutionsbefogenhet, dessa andra myndigheter har ett nära samarbete och samråder med de behöriga myndigheterna vid utarbetandet av resolutionsplaner och i alla andra fall där sådant samarbete och samråd krävs enligt detta direktiv, direktiv 2014/59/EU eller förordning (EU) nr 575/2013.”

4. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska leden a och b ersättas med följande:

- ”a) de uppgifter som ska överlämnas till de behöriga myndigheterna i samband med ansökan om auktorisation av kreditinstitut, inbegripet verksamhetsplanen, organisationsstrukturen och styrningsformerna enligt artikel 10,
- b) de krav som är tillämpliga på aktieägare och medlemmar med kvalificerade innehav eller, om inga kvalificerade innehav finns, på de 20 största aktieägarna eller medlemmarna, enligt artikel 14, och”.

b) Följande punkt ska läggas till:

”5. EBA ska utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 till de behöriga myndigheterna i syfte att fastställa en gemensam bedömningsmetod för beviljande av auktorisation i enlighet med detta direktiv.”

5. I artikel 9 ska följande punkter läggas till:

”3. Medlemsstaterna ska till kommissionen och EBA anmäla de nationella lagar som uttryckligen tillåter andra företag än kreditinstitut att driva rörelse som omfattar att från allmänheten ta emot insättningar och andra återbetalbara medel.

4. Enligt denna artikel får medlemsstaterna inte undanta kreditinstitut från tillämpningen av detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013.”

6. Artikel 10 ska ersättas med följande:

”Artikel 10

Verksamhetsplan, organisationsstruktur och styrningsformer

1. Medlemsstaterna ska kräva att det till varje ansökan om auktorisation fogas en verksamhetsplan i vilken den tilltänkta verksamhetsinriktningen anges och kreditinstitutets organisationsstruktur beskrivs, inbegripet angivelse av moderföretag, finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag inom gruppen. Medlemsstaterna ska också kräva att det till ansökningar om auktorisation fogas en beskrivning av de styrningsformer, processer och metoder som avses i artikel 74.1.
2. De behöriga myndigheterna ska neka ett kreditinstitut auktorisation att inleda sin verksamhet, såvida de inte bedömer att styrningsformerna, processerna och metoderna enligt artikel 74.1 på ett tillfredsställande sätt gör det möjligt för det institutet att hantera risker på ett sunt och ändamålsenligt sätt.”

7. Artikel 14.2 ska ersättas med följande:

”2. Behöriga myndigheter ska neka auktorisation att inleda verksamhet i ett kreditinstitut om de med hänsyn till behovet av sund och ansvarsfull ledning av kreditinstitut bedömer att lämpligheten hos aktieägare eller medlemmar inte är tillfredsställande i enlighet med kriterierna i artikel 23.1. Artikel 23.2 och 23.3 och artikel 24 ska tillämpas.”

8. I artikel 18 ska led d ersättas med följande:

”d) inte längre uppfyller tillsynskraven i del tre, fyra eller sex, utom för de krav som anges i artiklarna 92a och 92b i förordning (EU) nr 575/2013, eller som åläggs enligt artikel 104.1 a eller artikel 105 i detta direktiv, eller inte längre kan förväntas fullgöra sina skyldigheter gentemot borgenärerna och särskilt inte längre har säkerhet för kontoinnehavarnas anförtrodda medel,”.

9. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 21a

Godkännande av finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag

1. Finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, blandade finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, finansiella moderholdingföretag inom EU och blandade finansiella moderholdingföretag inom EU ska ansöka om godkännande i enlighet med denna artikel. Andra finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag ska ansöka om godkännande i enlighet med denna artikel när de är skyldiga att följa detta direktiv eller förordning (EU) nr 575/2013 på undergruppsnivå.
2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska de finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som där avses förse den samordnande tillsynsmyndigheten och, i de fall det är en annan, den behöriga myndigheten i den medlemsstat där de är etablerade med följande uppgifter:
 - a) Organisationsstruktur för den grupp i vilken det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget ingår, med tydligt angivande av dess dotterföretag och i förekommande fall moderföretag, samt lokalisering och typ av verksamhet för alla enheter inom gruppen.

- b) Uppgifter om utnämningen av minst två personer som i praktiken leder det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget och om efterlevnad av de krav som anges i artikel 121 om ledningens kvalifikationer.
- c) Uppgifter om efterlevnad av de kriterier som anges i artikel 14 om aktieägare och medlemmar, om det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget har ett kreditinstitut som dotterföretag.
- d) Den interna organisationen och fördelningen av arbetsuppgifter inom gruppen.
- e) Alla andra uppgifter som kan vara nödvändiga för genomförandet av de bedömningar som avses i punkterna 3 och 4 i den här artikeln.

Om godkännandet av ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag sker samtidigt som den bedömning som avses i artikel 22 ska den behöriga myndigheten vid tillämpning av den artikeln på lämpligt sätt samarbeta med den samordnande tillsynsmyndigheten och, i de fall det är en annan, den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget är etablerat. I det fallet ska den bedömningsperiod som avses i artikel 22.3 andra stycket upphävas under en period som överstiger 20 arbetsdagar, tills det förfarande som anges i den här artikeln är avslutat.

3. Ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag får beviljas godkännande enligt denna artikel endast om samtliga följande villkor är uppfyllda:
- a) De interna arrangemangen och fördelningen av arbetsuppgifter inom gruppen är lämpliga för att uppfylla de krav som fastställs genom detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013 på gruppnivå eller undergruppsnivå och, i synnerhet, ändamålsenliga för att
 - i) samordna alla det finansiella holdingföretagets eller det blandade finansiella holdingföretagets dotterföretag, inbegripet när så krävs genom en lämplig fördelning av arbetsuppgifter mellan dotterinstitut,
 - ii) förebygga eller hantera konflikter inom gruppen, och
 - iii) genomföra de policyer på gruppnivå som det finansiella moderholdingföretaget eller blandade finansiella moderholdingföretaget har fastställt för hela gruppen.

- b) Organisationsstrukturen för den grupp som det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget ingår i motverkar inte och hindrar inte på annat sätt en ändamålsenlig tillsyn över dotterinstituten eller moderinstituten vad gäller de skyldigheter de omfattas av på enskild nivå, gruppnivå och, i förekommande fall, undergruppsnivå. Vid bedömningen av detta kriterium ska särskild hänsyn tas till
 - i) det finansiella holdingföretagets eller blandade finansiella holdingföretagets ställning inom en grupp med flera nivåer,
 - ii) aktieägarstrukturen, och
 - iii) den roll som det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget har inom gruppen.
 - c) De kriterier som anges i artikel 14 och de krav som föreskrivs i artikel 121 är uppfyllda.
4. Godkännande av det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget enligt denna artikel ska inte krävas om samtliga följande villkor är uppfyllda:
- a) Det finansiella holdingföretagets huvudsakliga verksamhet är att förvärva innehav i dotterföretag eller, då det gäller ett blandat finansiellt holdingföretag, dess huvudsakliga verksamhet vad gäller institut eller finansiella institut är att förvärva innehav i dotterföretag.

- b) Det finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget har inte utsetts till resolutionsenhet i någon av gruppens resolutionsgrupper i enlighet med den resolutionsstrategi som fastställts av den berörda resolutionsmyndigheten enligt direktiv 2014/59/EU.
- c) Ett dotterkreditinstitut har utsetts till ansvarigt för att säkerställa gruppens efterlevnad av tillsynskraven på gruppnivå och har tilldelats alla nödvändiga medel och rättsliga befogenheter för att fullgöra dessa skyldigheter på ett ändamålsenligt sätt.
- d) Det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är inte delaktigt i att fatta förvaltningsbeslut eller operativa eller finansiella beslut som påverkar gruppen eller de dotterföretag i gruppen som är institut eller finansiella institut.
- e) Det finns inget som hindrar en ändamålsenlig tillsyn över gruppen på gruppnivå.

Finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag som är undantagna från godkännande i enlighet med denna punkt ska inte vara undantagna från avgränsningen av konsolidering enligt detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013.

5. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska kontinuerligt övervaka efterlevnaden av de villkor som anges i punkt 3 eller, när så är tillämpligt, punkt 4. Finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag ska förse den samordnande tillsynsmyndigheten med de uppgifter som krävs för att kontinuerligt övervaka gruppens organisationsstruktur och efterlevnaden av de villkor som anges i punkt 3 eller, när så är tillämpligt, punkt 4. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska dela de uppgifterna med den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är etablerat.
6. När den samordnande tillsynsmyndigheten har fastställt att de villkor som fastställs i punkt 3 inte är uppfyllda eller inte längre är uppfyllda ska det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget bli föremål för lämpliga tillsynsåtgärder för att säkerställa eller återställa, beroende på vad som är tillämpligt, kontinuitet och integritet i den gruppbaseade tillsynen och säkerställa efterlevnaden av de krav som föreskrivs i detta direktiv och i förordning (EU) nr 575/2013 på gruppnivå. När det gäller ett blandat finansiellt holdingföretag ska tillsynsåtgärderna i synnerhet ta effekterna på det finansiella konglomeratet i beaktande.

De tillsynsåtgärder som avses i första stycket får omfatta:

- a) Upphävande av rösträtter som är knutna till de aktier eller andelar i dotterinstituten som innehas av det finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget.
- b) Utfärdande av förelägganden eller sanktioner gentemot det finansiella holdingföretaget, det blandade finansiella holdingföretaget eller medlemmar i ledningsorganet och den verkställande ledningen, om inte annat följer av artiklarna 65–72.
- c) Utfärdande av instruktioner eller anvisningar till det finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget om att till sina aktieägare överföra ägarintressena i sina dotterinstitut.
- d) Tillfälligt utseende av ett annat finansiellt holdingföretag, blandat finansiellt holdingföretag eller institut inom gruppen som ansvarigt för att säkerställa efterlevnaden av de krav som föreskrivs i detta direktiv och i förordning (EU) nr 575/2013 på gruppnivå.
- e) Begränsning av eller förbud mot utdelningar eller räntebetalningar till aktieägare.
- f) Krav på att finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag ska avyttra eller minska sina innehav i institut eller andra enheter i finansiella sektorn.

- g) Krav på att finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag ska lägga fram en plan på hur de utan dröjsmål ska återgå till att efterleva kraven.
7. Om den samordnande tillsynsmyndigheten har fastställt att de villkor som anges i punkt 4 inte längre är uppfyllda ska det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget ansöka om godkännande i enlighet med denna artikel.
8. I de fall den samordnande tillsynsmyndigheten är en annan än den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är etablerat ska de båda myndigheterna samarbeta i fullständigt samråd när de fattar beslut om det godkännande och undantag från godkännande som avses i punkt 3 respektive punkt 4 och de tillsynsåtgärder som avses i punkterna 6 och 7. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska utarbeta en bedömning om de ärenden som avses i punkterna 3, 4, 6 och 7, beroende på vad som är tillämpligt, och ska överlämna den bedömningen till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är etablerat. De två myndigheterna ska göra allt som står i deras makt för att nå fram till ett gemensamt beslut inom två månader från mottagandet av den bedömningen.

Det gemensamma beslutet ska vara vederbörligen dokumenterat och motiverat. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska meddela det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget det gemensamma beslutet.

Vid eventuell oenighet ska den samordnande tillsynsmyndigheten eller den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är etablerat avstå från att fatta ett beslut och hänskjuta ärendet till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad från mottagandet av hänskjutandet till EBA. De berörda behöriga myndigheterna ska anta ett gemensamt beslut i överensstämmelse med EBA:s beslut. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att tvåmånadersperioden har löpt ut eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats.

9. När det gäller blandade finansiella holdingföretag ska det, i de fall den samordnande tillsynsmyndighet eller den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det blandade finansiella holdingföretaget är etablerat är en annan än den samordnare som utsetts i enlighet med artikel 10 i direktiv 2002/87/EG, krävas samtycke av samordnaren för de beslut eller gemensamma beslut som avses i punkterna 3, 4, 6 och 7 i den här artikeln, beroende på vad som är tillämpligt. När samordnarens samtycke krävs ska tvister lösas av de relevanta europeiska tillsynsmyndigheterna, nämligen EBA eller den europeiska tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, Eiopa), som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010*, som ska fatta sitt beslut inom en månad från mottagandet av hänskjutandet. Varje beslut som fattas i enlighet med denna punkt ska inte påverka skyldigheterna enligt direktiv 2002/87/EG eller 2009/138/EG.

10. Om godkännande av ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag enligt denna artikel nekas, ska den samordnande tillsynsmyndigheten meddela sökanden om beslutet och skälen i detta inom fyra månader från mottagandet av ansökan eller, om ansökan är ofullständig, inom fyra månader från mottagandet av de fullständiga uppgifter som krävs för beslutet.

Under alla förhållanden ska beslut att bevilja eller neka godkännande fattas inom sex månader från mottagandet av ansökan. Ett nekande kan vid behov åtföljas av någon av de åtgärder som anges i punkt 6.

Artikel 21b

Intermediärt moderföretag inom EU

1. Två eller flera institut i unionen som ingår i samma grupp från tredjeland ska ha ett enda intermediärt moderföretag inom EU som är etablerat i unionen.
2. De behöriga myndigheterna får tillåta att de institut som avses i punkt 1 har två intermediära moderföretag inom EU om de fastställer att etableringen av ett enda intermediärt moderföretag inom EU skulle
 - i) vara oförenlig med ett obligatoriskt krav om åtskillnad av verksamheterna som fastställs i reglerna eller av tillsynsmyndigheterna i det tredjeland där det yttersta moderföretaget från gruppen från tredjelandet har sitt huvudkontor, eller

- ii) leda till att möjligheterna till resolution blir mindre effektiva än med två intermediära moderföretag inom EU enligt en bedömning som utförs av den behöriga resolutionsmyndigheten för det intermediära moderföretaget inom EU.
- 3. Ett intermediärt moderföretag inom EU ska vara ett kreditinstitut som är auktoriserat i enlighet med artikel 8, eller ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som har beviljats godkännande i enlighet med artikel 21a.

Om inget av de institut som avses i punkt 1 i den här artikeln är ett kreditinstitut eller om ett andra intermediära moderföretag inom EU måste etableras i samband med investeringsverksamhet för att uppfylla ett obligatoriskt krav i den mening som avses i punkt 2 i den här artikeln, får det intermediära moderföretaget inom EU respektive det andra intermediära moderföretaget inom EU med avvikelse från första stycket i den här punkten vara ett värdepappersföretag som är auktoriserat i enlighet med artikel 5.1 i direktiv 2014/65/EU och som omfattas av direktiv 2014/59/EU.

- 4. Punkterna 1, 2 och 3 ska inte tillämpas om det totala värdet av tillgångar i unionen för gruppen från tredjeland är lägre än 40 miljarder EUR.

5. Vid tillämpning av denna artikel ska det totala värdet av tillgångar i unionen för gruppen från tredjeland anses vara summan av
- a) värdet av de totala tillgångarna hos varje institut i unionen för gruppen från tredjeland enligt dess konsoliderade balansräkning eller deras individuella balansräkning om institutets balansräkning inte är konsoliderad och
 - b) värdet av de totala tillgångarna hos varje filial för gruppen från tredjeland som är auktoriserad i unionen i enlighet med detta direktiv, direktiv 2014/65/EU eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014**.
6. De behöriga myndigheterna ska anmäla följande information om varje grupp från tredjeland som är verksam inom deras jurisdiktion till EBA:
- a) Namnen på och totala värdet av de tillgångarna för institut under tillsyn som tillhör en grupp från tredjeland.
 - b) Namnen på och totala värdet av tillgångarna för de filialer som är auktoriserade i den medlemsstaten i enlighet med detta direktiv, direktiv 2014/65/EU eller förordning (EU) nr 600/2014 samt den typ av verksamhet som de är auktoriserade att bedriva.

- c) Namnet på och formen enligt punkt 3 för varje intermediärt moderföretag inom EU som har etablerats i den medlemsstaten och namnet på den grupp från tredjeland som det ingår i.
7. EBA ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över alla grupper från tredjeland som är verksamma inom unionen och i förekommande fall deras intermediära moderföretag inom EU.

De behöriga myndigheterna ska säkerställa att varje institut under deras jurisdiktion som ingår i en grupp från tredjeland uppfyller ett av följande villkor:

- a) Det har ett intermediärt moderföretag inom EU.
- b) Det är ett intermediärt moderföretag inom EU.
- c) Det är det enda institutet i unionen för gruppen från tredjeland.
- d) Det ingår i en grupp från tredjeland med totala värdet av tillgångarna i unionen som är lägre än 40 miljarder EUR.

8. Med avvikelse från punkt 1 ska grupper från tredjeland vilka bedriver verksamhet via fler än ett institut i unionen och som har ett totalt värde av tillgångar på 40 miljarder EUR eller högre den ... [den dag då detta ändringsdirektiv träder i kraft] ha ett intermediärt moderföretag inom EU eller, om punkt 2 är tillämplig, två intermediärt moderföretag inom EU senast den ... [tre år efter detta ändringsdirektivs tillämpningsdatum].
9. Senast den ... [sex år efter detta ändringsdirektivs tillämpningsdatum] ska kommissionen, efter samråd med EBA, se över de krav som införs för institut genom denna artikel och lägga fram en rapport till Europaparlamentet och rådet. I rapporten ska det åtminstone övervägas
- a) huruvida de krav som föreskrivs i denna artikel är genomförbara, nödvändiga och proportionella, eller om andra åtgärder skulle vara lämpligare,
 - b) huruvida de krav som införs för institut genom denna artikel bör revideras för att återspegla internationell bästa praxis.

10. Senast den ... [två år efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande] ska EBA översända en rapport till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om behandlingen av filialer från tredjeland enligt medlemsstaternas nationella rätt. I rapporten ska det åtminstone övervägas

- a) huruvida och i vilken utsträckning tillsynspraxis enligt nationell rätt för filialer från tredjeland skiljer sig åt mellan medlemsstaterna,
- b) huruvida en annorlunda behandling av filialer från tredjeland enligt nationell rätt skulle kunna leda till regelarbitrage,
- c) huruvida en ytterligare harmonisering av nationella system för filialer från tredjeland skulle vara nödvändig och lämplig, i synnerhet med tanke på betydande filialer från tredjeland.

Kommissionen ska, om lämpligt, lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet på grundval av rekommendationer från EBA.

-
- * Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).
- ** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 84).”

10. I artikel 23.1 ska led b ersättas med följande:

”b) Anseende, kunskaper, färdigheter och erfarenheter, enligt artikel 91.1, för de medlemmar i ledningsorganet som kommer att leda kreditinstitutets verksamhet efter det tilltänkta förvärvet.”

11. Artikel 47 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

”1a. En medlemsstat ska kräva att filialer till kreditinstitut med huvudkontor i ett tredjeland åtminstone en gång per år rapporterar följande uppgifter till de behöriga myndigheterna:

- a) De totala tillgångar som motsvarar verksamheten för den filial som är auktoriserad i den medlemsstaten.
- b) Uppgifter om de likvida tillgångar som filialen har tillgång till, i synnerhet tillgången till likvida tillgångar i medlemsstaternas valutor.
- c) Den kapitalbas som filialen har till sitt förfogande.
- d) De arrangemang för insättningsskydd som finns tillgängliga för insättare i filialen.
- e) Arrangemangen för riskhantering.

- f) Styrningsformerna, inbegripet personer som innehar nyckelfunktioner för filialens verksamhet.
 - g) De planer för återhämtning som filialen omfattas av.
 - h) Alla övriga uppgifter som den behöriga myndigheten anser vara nödvändiga för att den ska kunna övervaka filialens verksamheter på ett heltäckande sätt.”
- b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. De behöriga myndigheterna ska underrätta EBA om följande:

- a) Alla de auktorisationer för filialer som beviljas kreditinstitut med huvudkontor i ett tredjeland samt alla påföljande ändringar av sådana auktorisationer.
- b) Totala tillgångar och skulder hos de auktoriserade filialerna till kreditinstitut med huvudkontor i ett tredjeland, enligt regelbundna rapporter.
- c) Namnet på den grupp från tredjeland som en auktoriserad filial hör till.

EBA ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över alla filialer från tredjeland som är auktoriserade att bedriva verksamhet i unionen, med uppgift om medlemsstaten där de är auktoriserade att bedriva verksamhet.”

c) Följande punkt ska införas:

”2a. De behöriga myndigheter som utövar tillsyn över filialer till kreditinstitut med huvudkontor i ett tredjeland och de behöriga myndigheterna för institut som ingår i samma grupp från tredjeland ska ha ett nära samarbete för att säkerställa att all verksamhet som den gruppen från tredjeland bedriver i unionen är föremål för heltäckande tillsyn, för att förhindra att de krav som gäller för grupper från tredjeland enligt detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013 kringgås och för att förhindra negativa effekter på unionens finansiella stabilitet.

EBA ska underlätta samarbetet mellan de behöriga myndigheterna för de ändamål som avses i första stycket i denna punkt, inbegripet vid kontrollen av huruvida det tröskelvärde som avses i artikel 21b.4 är uppfyllt.”

12. Artikel 56 ska ändras på följande sätt:

a) Led g ska ersättas med följande:

”g) myndigheter som ansvarar för tillsynen av de ansvariga enheter som förtecknas i artikel 2.1.1 och 2.1.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849* vad gäller efterlevnaden av det direktivet, samt finansunderrättelseenheter,

* Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).”

b) Följande led ska läggas till:

”h) behöriga myndigheter eller organ som ansvarar för tillämpningen av regler om strukturell åtskillnad inom en bankgrupp.”

13. I artikel 57.1 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”1. Utan hinder av artiklarna 53, 54 och 55 ska medlemsstaterna säkerställa att informationsutbyte kan ske mellan de behöriga myndigheterna och de myndigheter som ansvarar för tillsyn över”.

14. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 58a

Överlämnande av information till internationella organ

1. Utan hinder av vad som sägs i artiklarna 53.1 och 54 får behöriga myndigheter, med förbehåll för de villkor som anges i punkterna 2, 3 och 4 i den här artikeln, överlämna eller utbyta viss information med följande organ:
 - a) Internationella valutafonden och Världsbanken med avseende på bedömningar för programmet för granskning av finanssektorn.
 - b) Banken för internationell betalningsutjämnning för kvantitativa konsekvensbedömningar.
 - c) Rådet för finansiell stabilitet för dess tillsynsfunktion.
2. De behöriga myndigheterna får endast utbyta konfidentiell information efter en uttrycklig begäran från det berörda organet och om åtminstone följande villkor är uppfyllda:
 - a) Begäran är vederbörligen motiverad mot bakgrund av de särskilda uppgifter som det begärande organet utför i enlighet med dess lagstadgade mandat.
 - b) Begäran är tillräckligt exakt vad gäller arten, omfattningen och formatet hos den information som begärs samt metoden för dess utlämnande eller överföring.

- c) Den begärda informationen är strikt nödvändig för det begärande organets utförande av de särskilda uppgifterna och går inte går utöver de lagstadgade uppgifter som det begärande organet har tilldelats.
 - d) Informationen överlämnas eller utlämnas enbart till de personer som direkt deltar i utförandet av den särskilda uppgiften.
 - e) De personer som har tillgång till informationen är föremål för krav avseende tystnadsplikt som minst är likvärdiga med dem som avses i artikel 53.1.
3. Om begäran görs av någon av de enheter som anges i punkt 1 får de behöriga myndigheterna endast överlämna aggregerade eller anonymiserade uppgifter och endast utbyta annan information i den behöriga myndighetens lokaler.
4. I den mån utlämnande av information innefattar behandling av personuppgifter ska all behandling av personuppgifter av det begärande organet uppfylla de krav som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679*.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).”

15. I artikel 63.1 ska följande stycke läggas till:

”Medlemsstaterna ska föreskriva att behöriga myndigheter får kräva att den person som avses i första stycket ersätts om den personen agerar i strid med sina skyldigheter enligt första stycket.”

16. Artikel 64 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. De behöriga myndigheterna ska ges alla de tillsynsbefogenheter att ingripa i institutens, de finansiella holdingföretagens och de blandade finansiella holdingföretagens verksamhet som de behöver för att utföra sina uppgifter, inbegripet i synnerhet rätten att återkalla en auktorisation i enlighet med artikel 18, de befogenheter som avses i artiklarna 18, 102, 104 och 105 och befogenheter att vidta de åtgärder som avses i artikel 21a.6.”

b) Följande punkt ska läggas till:

”3. De beslut som de behöriga myndigheterna fattar vid utövandet av sina tillsynsbefogenheter och befogenheter att ålägga sanktioner ska innehålla grunderna för beslutet.”

17. I artikel 66.1 ska följande led läggas till:

”e) Underlåtenhet att ansöka om godkännande i strid med artikel 21a eller någon annan överträdelse av de krav som anges i den artikeln.”

18. I artikel 67.1 ska följande led läggas till:

”q) Ett moderinstitut, ett finansiellt moderholdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag underlåter att vidta någon åtgärd som kan komma att krävas för att säkerställa efterlevnad av de tillsynskrav som anges i del tre, fyra, sex eller sju i förordning (EU) nr 575/2013 eller som åläggs enligt artikel 104.1 a eller artikel 105 i detta direktiv på gruppnivå eller undergruppsnivå.”

19. Artikel 74 ska ersättas med följande:

”Artikel 74

Planer för intern styrning, återhämtning och resolution

1. Institutet ska ha en robust företagsstyrning, i vilket ingår en tydlig organisationsstruktur med väldefinierade, genomlysta och konsekventa ansvarskedjor, effektiva processer för att identifiera, hantera, övervaka och rapportera risker som institutet är eller kan bli exponerat för, tillfredsställande metoder för intern kontroll, inklusive sunda administrations- och redovisningsrutiner, samt ersättningspolicy och ersättningspraxis som är förenliga med och främjar sund och effektiv riskhantering.

Den ersättningspolicy och den ersättningspraxis som avses i första stycket ska vara könsneutrala.

2. De styrformer, processer och metoder som avses i punkt 1 i den här artikeln ska vara heltäckande och stå i proportion till karaktären, omfattningen och komplexiteten hos de inneboende riskerna i affärsmodellen och institutets verksamhet. De tekniska kriterier som fastställs i artiklarna 76–95 ska beaktas.
3. EBA ska utfärda riktlinjer, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, för de styrformer, processer och metoder som avses i punkt 1 i den här artikeln, med beaktande av punkt 2 i den här artikeln.

EBA ska utfärda riktlinjer, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, om en könsneutral ersättningspolicy för institut.

Inom två år från dagen för offentliggörandet av de riktlinjer som avses i andra stycket och på grundval av den information som samlats in av de behöriga myndigheterna ska EBA utfärda en rapport om institutens tillämpning av en könsneutral ersättningspolicy.”

20. I artikel 75 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. De behöriga myndigheterna ska samla in den information som offentliggjorts i enlighet med de kriterier för offentliggörande som fastställs i artikel 450.1 g, h, i och k i förordning (EU) nr 575/2013 samt den information som instituten lämnar om lönegapet mellan kvinnor och män och ska använda den informationen för att jämföra ersättningstrender och ersättningspraxis. De behöriga myndigheterna ska lämna denna information till EBA.”

21. Artikel 84 ska ersättas med följande:

”Artikel 84

Ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret

1. Behöriga myndigheter ska säkerställa att instituten genomför interna system och använder en schablonmetod eller en förenklad schablonmetod för att identifiera, utvärdera, hantera och reducera risker från potentiella ränteförändringar som påverkar både det ekonomiska värdet på eget kapital och nettoränteintäkter från institutets verksamhet utanför handelslagret.
2. Behöriga myndigheter ska säkerställa att instituten genomför system för att bedöma och övervaka risker från potentiella förändringar i kreditspreadar som påverkar både det ekonomiska värdet på eget kapital och nettoränteintäkter från institutets verksamhet utanför handelslagret.

3. En behörig myndighet får kräva att ett institut använder den schablonmetod som avses i punkt 1 när de interna system som genomförts av det institutet för att utvärdera de risker som avses i den punkten inte är tillfredsställande.
4. En behörig myndighet får kräva att ett litet och icke-komplext institut enligt definitionen i artikel 4.1.145 i förordning (EU) nr 575/2013 använder schablonmetoden om den anser att den förenklade schablonmetoden inte är lämplig för att fånga upp ränterisker som följer av institutets verksamhet utanför handelslagret.
5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder för att, vid tillämpningen av denna artikel, specificera den schablonmetod som instituten får använda för att utvärdera de risker som avses i punkt 1 i denna artikel, inbegripet en förenklad schablonmetod för små och icke-komplexa institut enligt definitionen i artikel 4.1.145 i förordning (EU) nr 575/2013 som är minst lika konservativ som schablonmetoden.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast ... [ett år efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

6. EBA ska utfärda riktlinjer som specificerar kriterier för följande:
- a) Utvärdering genom ett instituts interna system av de risker som avses i punkt 1.
 - b) Institutens identifiering, hantering och reducering av de risker som avses i punkt 1.
 - c) Institutens bedömning och övervakning av de risker som avses i punkt 2.
 - d) Avgörande av vilka av institutens interna system som inte är tillfredsställande för syftet i punkt 1 enligt vad som anges i punkt 3.

EBA ska utfärda dessa riktlinjer senast den ... [ett år efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].”

22. I artikel 85 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att instituten tillämpar riktlinjer och processer för att utvärdera och hantera exponeringarna för operativa risker, även i fråga om modellrisk och risker som följer av utkontraktering, och för att täcka extrema händelser med stor inverkan på institutets verksamhet. Instituterna ska ange vad som utgör operativ risk vid tillämpningen av dessa riktlinjer och processer.”

23. I artikel 88.1 ska följande stycke läggas till:

”Medlemsstaterna ska säkerställa att uppgifter om lån till medlemmar i ledningsorganet och till deras närstående parter dokumenteras korrekt och på begäran görs tillgängliga för de behöriga myndigheterna.

I denna artikel avses med termen ”närstående part”

- a) make, registrerad partner i enlighet med nationell rätt, barn eller förälder till en medlem i ledningsorganet,
- b) kommersiell enhet i vilken en medlem i ledningsorganet eller dennes nära familjemedlem som avses i led a har ett kvalificerat innehav på minst 10 % av kapitalet eller rösträtterna i den enheten, eller i vilken dessa personer kan utöva ett betydande inflytande, eller i vilken dessa personer innehar ledande befattningar eller är medlemmar i ledningsorganet.”

24. I artikel 89 ska följande punkt läggas till:

- ”6. Kommissionen ska senast den 1 januari 2021, efter samråd med EBA, Eiopa och Esma, kontrollera huruvida den information som avses i punkt 1 a–f fortfarande är lämplig, samtidigt som hänsyn tas till tidigare konsekvensbedömningar, internationella avtal och utvecklingen på lagstiftningsområdet i unionen, och huruvida ytterligare relevanta informationskrav kan läggas till i punkt 1.

Kommissionen ska senast den 30 juni 2021, på grundval av samråd med EBA, Eiopa och Esma, rapportera till Europaparlamentet och rådet om den bedömning som avses i denna punkt och vid behov överlämna ett lagstiftningsförslag till Europaparlamentet och rådet.”

25. Artikel 91 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Institut, finansiella holdingbolag och blandade finansiella holdingbolag, ska ha det främsta ansvaret för att säkerställa att ledamöter i ledningsorganet alltid ska ha ett tillräckligt gott anseende och tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter för att kunna utföra sina plikter. Ledamöter i ledningsorganet ska i synnerhet uppfylla de krav som anges i punkterna 2–8.

Om en ledamot i ledningsorganet inte uppfyller de krav som anges i denna punkt ska de behöriga myndigheterna ha befogenhet att avsätta denna ledamot från ledningsorganet. De behöriga myndigheterna ska i synnerhet kontrollera huruvida de krav som anges i denna punkt fortfarande är uppfyllda, om de har rimlig anledning att misstänka att institutet har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller försök till detta, eller att det finns en ökad risk för detta.”

b) Punkterna 7 och 8 ska ersättas med följande:

”7. Ledningsorganet ska ha tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter för att kunna förstå institutets verksamhet inklusive de främsta riskerna.

Ledningsorganets övergripande sammansättning ska avspegla tillräckligt breda erfarenheter.

8. Varje medlem i ledningsorganet ska agera med ärlighet, integritet och självständigt tänkande, för att vid behov effektivt kunna bedöma och ifrågasätta den verkställande ledningens beslut och effektivt kontrollera och övervaka ledningens beslutsfattande. Medlemskap i närstående företag eller närstående enheter utgör inte i sig ett hinder för att agera med självständigt tänkande.”

c) I punkt 12 ska följande led läggas till:

”f) Den enhetliga tillämpningen av den befogenhet som avses i punkt 1 andra stycket.”

26. Artikel 92 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska utgå.

b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska säkerställa att instituten, när de fastställer och tillämpar sin totala ersättningspolicy, inklusive löner och diskretionära pensionsförmåner för olika personalkategorier vars yrkesutövning har väsentlig inverkan på institutets riskprofil, iakttar följande krav på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till deras storlek och interna organisation samt verksamhetens art, omfattning och komplexitet.”

ii) Följande led ska införas:

”aa) Ersättningspolicyn är en könsneutral ersättningspolicy.”

c) Följande punkt ska läggas till:

”3. Vid tillämpningen av punkt 2 ska de personalkategorier vars yrkesutövning har en väsentlig inverkan på institutets riskprofil åtminstone omfatta följande:

- a) Alla medlemmar av ledningsorganet och den verkställande ledningen.
- b) Anställda med ledningsansvar för institutets kontrollfunktioner eller väsentliga affärsenheter.

- c) Anställda som hade rätt till betydande ersättning under det föregående räkenskapsåret, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:
 - i) Den anställdes ersättning är lika med eller är högre än 500 000 EUR och lika med eller är högre än den genomsnittliga ersättningen till de medlemmar av institutets ledningsorgan och verkställande ledning som avses i led a.
 - ii) Den anställda bedriver sin yrkesutövning inom en väsentlig affärsenhet och yrkesutövningen är av ett slag som har en betydande inverkan på den berörda affärsenhetens riskprofil.”

27. Artikel 94 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:
 - i) Led l i ska ersättas med följande:
 - ”i) Aktier eller, beroende på det berörda institutets rättsliga struktur, motsvarande ägarintressen, eller instrument som är kopplade till institutets aktier eller, beroende på det berörda institutets rättsliga struktur, likvärdiga icke-kontanta instrument.”

ii) Led m ska ersättas med följande:

”m) En betydande del, dock under alla omständigheter minst 40 % av den rörliga ersättningsdelen ska skjutas upp för en tidsperiod som omfattar minst fyra till fem år och är korrekt anpassad till affärsverksamhetens art, dess risker och den berörda personalens verksamhet. För medlemmar av ledningsorganet och den verkställande ledningen för ett institut som är betydande i fråga om storlek, intern organisation och verksamhetens art, omfattning och komplexitet bör uppskovsperioden inte vara kortare än fem år.

Ersättning som betalas enligt ett uppskovsförfarande ska inte erhållas snabbare än den som betalas på proportionell grund. För en rörlig ersättningsdel på ett särskilt högt belopp ska minst 60 % av beloppet skjutas upp. Uppskovsperiodens längd ska fastställas i enlighet med konjunkturcykeln, affärsverksamhetens art, dess risker och den berörda personalens verksamhet.”

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de instrumentklasser som uppfyller villkoren enligt punkt 1 i ii.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 mars 2014.

I syfte att identifiera personal vars yrkesutövning har en väsentlig inverkan på institutets riskprofil som avses i artikel 92.3 ska EBA utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som innehåller kriterier:

- a) Ledningsansvar och kontrollfunktioner.
- b) Väsentliga affärsenheter och betydande inverkan på den berörda affärsenhetens riskprofil.
- c) Andra kategorier av personal som inte uttryckligen anges i artikel 92.3 och vars yrkesutövning har en inverkan på institutets riskprofil som är lika väsentlig som de personalkategorier som avses däri.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast ... [sex månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”

c) Följande punkter ska läggas till:

”3. Genom undantag från punkt 1 ska de krav som anges i leden l och m i den punkten och i andra stycket i led o i den punkten inte tillämpas på följande:

- a) Ett institut som inte är ett stort institut enligt definitionen i artikel 4.1.146 i förordning (EU) nr 575/2013 och vars tillgångar i genomsnitt och på enskild nivå i enlighet med detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013 är lika med eller mindre än 5 miljarder EUR över den fyraårsperiod som föregår innevarande räkenskapsår.
- b) En anställd vars årliga rörliga ersättning inte överstiger 50 000 EUR och inte motsvarar mer än en tredjedel av den anställdes totala årliga ersättning.

4. Genom undantag från punkt 3 a får en medlemsstat sänka eller höja det tröskelvärde som anges i den punkten förutsatt att
 - a) det institut avseende vilket medlemsstaten tillämpar denna bestämmelse inte är ett stort institut enligt definitionen i artikel 4.1.146 i förordning (EU) nr 575/2013 och att, vid en höjning av tröskelvärdet,
 - i) institutet uppfyller de kriterier som anges i artikel 4.1.145 b, c och d i förordning (EU) nr 575/2013, och
 - ii) tröskelvärdet inte överstiger 15 miljarder EUR,
 - b) det är lämpligt att ändra tröskelvärdet i enlighet med denna punkt med hänsyn till institutets verksamhet och dennas art och omfattning samt institutets interna organisation eller, om så är tillämpligt, särdragen för den grupp som det tillhör.
5. Genom undantag från punkt 3 b får en medlemsstat besluta att anställda som har rätt till en årlig rörlig ersättning som understiger det tröskelvärde och den andel som avses i den punkten inte ska omfattas av det undantag som där anges på grund av nationella marknadsegenskaper vad gäller ersättningspraxis, eller på grund av dessa personers typ av ansvarsområden och arbetsuppgifter.

6. Senast ... [fyra år efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande] ska kommissionen, i nära samarbete med EBA, se över och rapportera om tillämpningen av punkterna 3–5 och lägga fram den rapporten för Europaparlamentet och rådet, om så är lämpligt tillsammans med ett lagstiftningsförslag.
7. EBA ska utfärda riktlinjer, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, för att underlätta genomförandet av punkterna 3, 4 och 5 och säkerställa deras enhetliga tillämpning.”

28. Artikel 97 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 ska led b utgå.
- b) I punkt 4 ska följande stycke läggas till:

”När de behöriga myndigheterna genomför den översyn och utvärdering som avses i punkt 1 i den här artikeln ska de tillämpa proportionalitetsprincipen i enlighet med de kriterier som offentliggjorts enligt artikel 143.1 c.”

c) Följande punkt ska införas:

”4a. De behöriga myndigheterna får skräddarsy metoderna för den översyn och utvärdering som avses i punkt 1 i den här artikeln för att ta hänsyn till institut med liknande riskprofil, såsom likartade affärsmodeller eller likartat geografiskt område för exponeringar. Sådana skräddarsydda metoder får omfatta riskorienterade riktmärken och kvantitativa indikatorer, ska möjliggöra vederbörligt beaktande av de specifika risker som varje institut kan exponeras för och ska inte inverka på den institutspecifika karaktären hos åtgärder som åläggs i enlighet med artikel 104.

Om de behöriga myndigheterna använder skräddarsydda metoder enligt denna punkt ska de underrätta EBA om detta. EBA ska övervaka tillsynsmetoderna och utfärda riktlinjer, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, för att ange hur liknande riskprofiler ska bedömas enligt denna punkt och för att säkerställa en enhetlig och proportionerlig tillämpning av metoder i hela unionen vilka är skräddarsydda för liknande institut.”

d) Följande punkt ska läggas till:

”6. Om en översyn, särskilt utvärderingen av ett instituts styrformer, affärsmodell eller verksamhet, ger de behöriga myndigheterna rimlig anledning att misstänka att institutet har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller försök till detta, eller att det finns en ökad risk för detta, ska den behöriga myndigheten omedelbart underrätta EBA och den myndighet eller det organ som utövar tillsyn över institutet i enlighet med direktiv (EU) 2015/849 och som har behörighet att säkerställa efterlevnaden av det direktivet. I händelse av potentiell ökad risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism ska den behöriga myndigheten och den myndighet eller det organ som utövar tillsyn över institutet i enlighet med direktiv (EU) 2015/849 och som har behörighet att säkerställa efterlevnaden av det direktivet samarbeta och omedelbart underrätta EBA om sin gemensamma bedömning. Den behöriga myndigheten ska vid behov vidta åtgärder i enlighet med det här direktivet.”

29. Artikel 98 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska led j utgå.

b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. De behöriga myndigheternas översyn och utvärdering ska omfatta institutens exponering för ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret.

Tillsynsbefogenheterna ska utövas åtminstone i följande fall:

- a) Om ett instituts ekonomiska värde på eget kapital enligt artikel 84.1 minskar med mer än motsvarande 15 % av dess primärkapital till följd av en plötslig och oväntad förändring av räntenivåerna enligt beskrivningen i något av de sex tillsynsrelaterade chockscenarier som gäller räntor.
- b) Om ett instituts nettoränteintäkter enligt artikel 84.1 blir föremål för en stor minskning till följd av en plötslig och oväntad ändring av räntenivåerna enligt beskrivningen i något av de två chockscenarier som ska tillämpas på räntor.

Utan hinder av andra stycket ska de behöriga myndigheterna inte vara skyldiga att utöva tillsynsbefogenheter om de, på grundval av den översyn och utvärdering som avses i denna punkt, anser att institutets hantering av ränterisker som följer av verksamhet utanför handelslagret är tillfredsställande och att institutet inte är alltför exponerat för ränterisker som följer av verksamhet utanför handelslagret.

Vid tillämpningen av denna punkt avses med termen ”tillsynsbefogenheter” de befogenheter som avses i artikel 104.1, eller befogenheten att specificera andra modellantaganden och parametriska antaganden än de som fastställts av EBA enligt punkt 5a i denna artikel, som instituten ska återspegla i sin beräkning av det ekonomiska värdet på eget kapital enligt artikel 84.1.”

c) Följande punkt ska införas:

”5a. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som för tillämpningen av punkt 5 specificerar följande:

- a) De sex tillsynsrelaterade chockscenarier som avses i punkt 5 andra stycket a och de två tillsynsrelaterade chockscenarier som avses i punkt 5 andra stycket b som ska tillämpas på räntesatser för varje valuta.
- b) Mot bakgrund av internationellt överenskomna tillsynsstandarder, de gemensamma modellantaganden och parametriska antaganden, utom beteendeanthaganden, som institut ska återspegla i sina beräkningar av det ekonomiska värdet på eget kapital enligt punkt 5 andra stycket a och som ska vara begränsade till
 - i) behandlingen av institutets egna kapital,

- ii) införande, sammanställning och diskontering av räntekänsliga kassaflöden som härrör från institutets tillgångar, skulder och poster utanför balansräkningen, inbegripet behandlingen av handelsmarginaler och andra spreadkomponenter,
 - iii) användningen av dynamiska eller statiska balansräkningsmodeller och därav följande behandling av avskrivna och förfallna positioner.
- c) Mot bakgrund av internationellt överenskomna standarder, de gemensamma modellantaganden och parametriska antaganden, utom beteendeanthaganden, som institut ska återspegla i sina beräkningar av nettoränteintäkterna enligt punkt 5 andra stycket b och som ska vara begränsade till
- i) införande och sammanställning av räntekänsliga kassaflöden som härrör från institutets tillgångar, skulder och poster utanför balansräkningen, inbegripet behandlingen av handelsmarginaler och andra spreadkomponenter,
 - ii) användningen av dynamiska eller statiska balansräkningsmodeller och därav följande behandling av avskrivna och förfallna positioner,
 - iii) den period under vilken framtida nettoränteintäkter ska mätas.

d) Vad som utgör en stor minskning enligt punkt 5 andra stycket b.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast ... [ett år efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”

d) Följande punkt ska läggas till:

”8. EBA ska bedöma huruvida risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning (ESG-relaterade risker) eventuellt ska inbegripas i den översyn och utvärdering som genomförs av de behöriga myndigheterna.

Med avseende på tillämpningen av första stycket ska bedömningen från EBA åtminstone innehålla följande:

a) Utarbetande av en enhetlig definition av ESG-relaterade risker, inbegripet fysiska risker och övergångsrisker, det sistnämnda ska omfatta risker som är relaterade till avskrivningar av tillgångar till följd av regleringsändringar.

- b) Utarbetande av lämpliga kvalitativa och kvantitativa kriterier för att bedöma de ESG-relaterade riskernas inverkan på institutens finansiella stabilitet på kort, medellång och lång sikt, sådana kriterier ska inbegripa stresstestprocesser och scenarioanalyser för att bedöma de ESG-relaterade riskernas inverkan i scenarier av olika allvarlighet.
- c) De styrformer, processer, metoder och strategier som ska genomföras av instituten för att identifiera, bedöma och hantera ESG-relaterade risker.
- d) Analysmetoder och analysverktyg för att bedöma de ESG-relaterade riskernas inverkan på institutens utlåningsverksamhet och finansförmedlingsverksamhet.

EBA ska lägga fram en rapport om sina resultat för kommissionen, Europaparlamentet och rådet senast ... [två år efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

På grundval av resultatet av rapporten får EBA vid behov utfärda riktlinjer, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, avseende ett enhetligt inbegripande av ESG-relaterade risker i den översyns- och utvärderingsprocess som genomförs av de behöriga myndigheterna.”

30. Artikel 99.2 b ska utgå.

31. Artikel 103 ska utgå.

32. Artikel 104 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

”1. Vid tillämpning av artiklarna 97, 98.4, 98.5, 101.4 och 102 och av förordning (EU) nr 575/2013 ska de behöriga myndigheterna åtminstone ha befogenhet att

- a) kräva att institut har en ytterligare kapitalbas som överstiger de krav som anges i förordning (EU) nr 575/2013 enligt de villkor som fastställs i artikel 104a,
- b) kräva en förstärkning av de styrformer, processer, rutiner och strategier som genomförs i enlighet med artiklarna 73 och 74,
- c) kräva att institut lägger fram en plan för att återställa efterlevnad av tillsynskraven i detta direktiv och i förordning (EU) nr 575/2013 och fastställer en tidsfrist för dess genomförande, inbegripet förbättringar av planens omfattning och tidsfrist,
- d) kräva att institut i samband med kapitalbaskraven tillämpar en särskild avsättningspolitik eller behandlar tillgångar på särskilt sätt,

- e) begränsa instituts verksamhet, transaktioner eller nätverk eller kräva avyttring av verksamheter som innebär överdrivna risker för institutets sundhet,
- f) kräva reduktion av den inneboende risken i institutens verksamheter, produkter och system, inbegripet utkontrakterad verksamhet,
- g) kräva att institut begränsar den rörliga ersättningen till en viss procentandel av nettointäkterna när denna är oförenlig med upprätthållandet av en sund kapitalbas,
- h) kräva att institut använder nettovinster för att stärka kapitalbasen,
- i) begränsa eller förbjuda utdelningar eller räntebetalningar från ett institut till aktieägare, medlemmar eller innehavare av primärkapitaltillskott där förbudet inte innebär ett fallissemang från institutets sida,
- j) ålägga ytterligare krav eller krav på mer frekvent rapportering, inklusive rapporter om kapitalbas, likviditet och bruttosoliditet,
- k) ålägga särskilda likviditetskrav, inbegripet begränsningar för löptidsobalanser mellan tillgångar och skulder,
- l) kräva ytterligare upplysningar.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 j får behöriga myndigheter endast ålägga ytterligare eller mer frekvent rapportering för institut där det relevanta kravet är lämpligt och proportionellt i förhållande till det ändamål för vilket informationen krävs och de uppgifter som begärs inte överlappar varandra.

Vid tillämpning av artiklarna 97–102 ska eventuella ytterligare uppgifter som kan krävas av instituten anses vara överlappande om samma eller i huvudsak samma uppgifter annorledes redan har rapporterats till den behöriga myndigheten eller kan tas fram av den behöriga myndigheten.

Den behöriga myndigheten får inte kräva att ett institut rapporterar ytterligare uppgifter om den tidigare har erhållit dem i ett annorlunda format eller på annorlunda detaljnivå och detta annorlunda format eller denna annorlunda detaljnivå inte hindrar den behöriga myndigheten från att framställa uppgifter med samma kvalitet och tillförlitlighet som de som framställts på grundval av de ytterligare uppgifter som annars skulle rapporteras.”

- b) Punkt 3 ska utgå.

33. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 104a

Krav på ytterligare kapitalbas

1. Behöriga myndigheter ska ålägga de krav på ytterligare kapitalbas som avses i artikel 104.1 a om de, på grundval av de översyner som gjorts i enlighet med artiklarna 97 och 101, konstaterar någon av följande situationer för ett enskilt institut:
 - a) Institutet är exponerat för risker eller riskelement som, enligt punkt 2, inte täcks av eller inte i tillräcklig omfattning täcks av de kapitalbaskrav som anges i delarna tre, fyra och sju i förordning (EU) nr 575/2013 och i kapitel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402*.
 - b) Institutet uppfyller inte kraven i artiklarna 73 och 74 i detta direktiv eller i artikel 393 i förordning (EU) nr 575/2013 och det är osannolikt att andra tillsynsåtgärder skulle vara tillräckliga för att säkerställa att dessa krav kan uppfyllas inom en lämplig tidsram.

- c) De justeringar som avses i artikel 98.4 bedöms som otillräckliga för att institutet under normala marknadsförhållanden ska kunna avyttra eller säkra sina positioner inom kort tid utan att drabbas av betydande förluster.
- d) Den utvärdering som genomförts i enlighet med artikel 101.4 visar att en bristande efterlevnad av kraven för tillämpningen av den tillåtna metoden sannolikt kommer att leda till otillräckliga kapitalbaskrav.
- e) Institutet underlåter vid upprepade tillfällen att upprätta eller bibehålla tillräckligt med ytterligare kapitalbas för att täcka den riktlinje som meddelats i enlighet med artikel 104b.3.
- f) Andra situationer som är specifika för det enskilda institutet och som enligt den behöriga myndigheten ger anledning till väsentliga tillsynsmässiga betänkligheter.

De behöriga myndigheterna får endast ålägga det krav på ytterligare kapitalbas som avses i artikel 104.1 a för att täcka de risker som enskilda institut löper på grund av sin verksamhet, inbegripet sådana som återspeglar inverkan av viss ekonomisk utveckling och marknadsutveckling på ett enskilt instituts riskprofil.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 a i den här artikeln ska risker eller riskelement endast anses inte täckas av eller inte i tillräcklig omfattning täckas av de kapitalbaskrav som anges i delarna tre, fyra och sju i förordning (EU) nr 575/2013 och i kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402 där beloppen, slagen och fördelningen av det kapital som anses tillräckligt av den behöriga myndigheten, med beaktande av en översyn av den bedömning som utförts av instituten i enlighet med artikel 73 första stycket i detta direktiv, är större än kapitalbaskraven enligt delarna tre, fyra och sju i förordning (EU) nr 575/2013 och i kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402.

Vid tillämpningen av första stycket ska de behöriga myndigheterna, med beaktande av varje enskilt instituts riskprofil, bedöma de risker som institutet är exponerat för, inbegripet

- a) institutspecifika risker eller element av sådana risker som uttryckligen undantas från eller som inte uttryckligen omfattas av de kapitalbaskrav som anges i delarna tre, fyra och sju i förordning (EU) nr 575/2013 och i kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402,
- b) institutspecifika risker eller element av sådana risker som sannolikt kommer att underskattas trots efterlevnad av de tillämpliga kraven i delarna tre, fyra och sju i förordning (EU) nr 575/2013 och i kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402.

I den mån risker eller riskelement omfattas av övergångsarrangemang eller bestämmelser om undantag för äldre regler som fastställs i detta direktiv eller i förordning (EU) nr 575/2013, ska de inte betraktas som risker eller element av sådana risker som sannolikt kommer att underskattas trots efterlevnad av de tillämpliga kraven i delarna tre, fyra och sju i förordning (EU) nr 575/2013 och i kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402.

Vid tillämpningen av första stycket ska det kapital som anses tillräckligt täcka alla risker eller riskelement som identifierats som väsentliga enligt bedömningen i andra stycket och som inte täcks eller inte i tillräcklig omfattning täcks av de kapitalbaskrav som anges i delarna tre, fyra och sju i förordning (EU) nr 575/2013 och i kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402.

Ränterisk som följer av positioner utanför handelslagret får betraktas som väsentlig åtminstone i de fall som avses i artikel 98.5, såvida inte de behöriga myndigheterna, när de gör översynen och utvärderingen, konstaterar att institutets hantering av ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret är tillfredsställande och att institutet inte är alltför exponerat för ränterisker till följd av verksamhet utanför handelslagret.

3. Om det krävs ytterligare kapitalbas för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet som inte i tillräcklig omfattning täcks av artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 ska de behöriga myndigheterna fastställa nivån på den ytterligare kapitalbas som ska krävas enligt punkt 1 a i denna artikel som skillnaden mellan det kapital som anses vara tillräckligt enligt punkt 2 i denna artikel och de relevanta kapitalbaskrav som anges i delarna tre och fyra i förordning (EU) nr 575/2013 och i kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402.

Om det krävs ytterligare kapitalbas för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet som inte i tillräcklig omfattning täcks av artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 ska de behöriga myndigheterna fastställa nivån på den ytterligare kapitalbas som ska krävas enligt punkt 1 a i denna artikel som skillnaden mellan det kapital som anses vara tillräckligt enligt punkt 2 i denna artikel och de relevanta kapitalbaskrav som anges i delarna tre och sju i förordning (EU) nr 575/2013.

4. Institut ska uppfylla det krav på ytterligare kapitalbas som åläggs av de behöriga myndigheterna enligt artikel 104.1 a med en kapitalbas som uppfyller följande villkor:
 - a) Minst tre fjärdedelar av den ytterligare kapitalbasen ska bestå av primärkapital.

- b) Minst tre fjärdedelar av primärkapitalet i a ska bestå av kärnprimärkapital.

Genom undantag från första stycket får den behöriga myndigheten kräva att ett institut uppfyller kravet på ytterligare kapitalbas med en större andel primärkapital eller kärnprimärkapital om så är nödvändigt och med beaktande av de särskilda omständigheter som gäller för institutet.

Den kapitalbas som används för att uppfylla det krav på ytterligare kapitalbas som anges i artikel 104.1 a i detta direktiv och som åläggs av de behöriga myndigheterna för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet ska inte användas för att uppfylla något av följande:

- a) De kapitalbaskrav som anges i artikel 92.1 a, b och c i förordning (EU) nr 575/2013.
- b) Det kombinerade buffertkravet.
- c) Den riktlinje för ytterligare kapitalbas som avses i artikel 104b.3 i detta direktiv, om andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet hanteras genom den riktlinjen.

Den kapitalbas som används för att uppfylla det krav på ytterligare kapitalbas som anges i artikel 104.1 a i detta direktiv och som åläggs av de behöriga myndigheterna för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet som inte i tillräcklig omfattning täcks av artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 får inte användas för att uppfylla något av följande:

- a) Det kapitalbaskrav som anges i artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013.
 - b) Det buffertkrav avseende bruttosoliditetsgraden som avses i artikel 92.1a i förordning (EU) nr 575/2013.
 - c) Den riktlinje för ytterligare kapitalbas som avses i artikel 104b.3 i detta direktiv, om risken för alltför låg bruttosoliditet hanteras genom den riktlinjen.
5. Den behöriga myndigheten ska för varje institut skriftligen motivera beslutet att ålägga ett krav på ytterligare kapitalbas enligt artikel 104.1 a, åtminstone genom att tydligt redovisa den fullständiga bedömningen av de faktorer som avses i punkterna 1–4 i den här artikeln. Den motiveringen ska inbegripa, i det fall som anges i punkt 1 e i den här artikeln, en särskild redogörelse för motiven till att införandet av en riktlinje om ytterligare kapitalbas inte längre anses tillräckligt.

Artikel 104b

Riktlinje för ytterligare kapitalbas

1. Enligt de strategier och processer som avses i artikel 73 ska instituten fastställa sitt interna kapital till en tillfredsställande kapitalbasnivå som är tillräcklig för att täcka alla de risker som ett institut är exponerat för och för att säkerställa att institutets kapitalbas kan absorbera potentiella förluster till följd av stressscenarier, inbegripet sådana som identifierats vid det stresstest inom ramen för tillsynen som avses i artikel 100.
2. Behöriga myndigheter ska regelbundet se över den nivå på det interna kapitalet som fastställs av varje institut i enlighet med punkt 1 i den här artikeln, som en del av de översyner och utvärderingar som utförs i enlighet med artiklarna 97 och 101 och inbegripet resultaten av de stresstester som avses i artikel 100.

Enligt den översynen ska de behöriga myndigheterna för varje institut fastställa den totala kapitalbasnivå som de anser vara lämplig.

3. Behöriga myndigheter ska meddela instituten sin riktlinje för ytterligare kapitalbas.

Riktlinjen för ytterligare kapitalbas ska avse den kapitalbas som överstiger det relevanta kapitalbasbelopp som krävs enligt delarna tre, fyra och sju i förordning (EU) nr 575/2013, kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402, artiklarna 104.1 a och 128.6 i detta direktiv eller enligt artikel 92.1a i förordning (EU) nr 575/2013, beroende på vad som är relevant, för att nå den totala kapitalbasnivå som de behöriga myndigheterna anser vara lämplig enligt punkt 2 i den här artikeln.

4. Behöriga myndigheters riktlinje för ytterligare kapitalbas enligt punkt 3 i den här artikeln ska vara institutspecifik. Riktlinjen får täcka risker som omfattas av det krav på ytterligare kapitalbas som ålagts enligt artikel 104.1 a endast i den mån den täcker aspekter av dessa risker som inte redan täcks enligt de kraven.
5. Den kapitalbas som används för att följa den riktlinje om ytterligare kapitalbas som meddelats enligt punkt 3 i denna artikel för hantering av andra risker än alltför låg bruttosoliditet ska inte användas för att uppfylla något av följande:
 - a) De kapitalbaskrav som anges i artikel 92.1 a, b och c i förordning (EU) nr 575/2013.

- b) Det krav som fastställs i artikel 104a i detta direktiv och som åläggs av de behöriga myndigheterna för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet och det kombinerade buffertkravet.

Den kapitalbas som används för att följa den riktlinje om ytterligare kapitalbas som meddelats i enlighet med punkt 3 i denna artikel för hantering av alltför låg bruttosoliditet ska inte användas för att uppfylla kapitalbaskravet i artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013, det krav som fastställs i artikel 104a i detta direktiv och som åläggs av de behöriga myndigheterna för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet och det buffertkrav avseende bruttosoliditetsgraden som avses i artikel 92.1a i förordning (EU) nr 575/2013.

6. Om ett institut uppfyller de relevanta kapitalbaskrav som anges i delarna tre, fyra och sju i förordning (EU) nr 575/2013 och i kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402, det relevanta krav på ytterligare kapitalbas som avses i artikel 104.1 a samt, beroende på vad som är relevant, det kombinerade buffertkravet eller det buffertkrav avseende bruttosoliditetsgraden som avses i artikel 92.1a i förordning (EU) nr 575/2013 ska inte underlåtande att följa den riktlinje som avses i punkt 3 i den här artikeln utlösa de restriktioner som avses i artikel 141 eller 141b i detta direktiv.

Artikel 104c

Samarbete med resolutionsmyndigheter

Behöriga myndigheter ska underrätta relevanta resolutionsmyndigheter om de krav på ytterligare kapitalbas som de ålägger institut enligt artikel 104.1 a och om eventuella riktlinjer för ytterligare kapitalbas som de meddelar institut i enlighet med artikel 104b.3.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 347, 28.12.2017, s. 35).”

34. Artikel 105 d ska utgå.

35. I artikel 108 ska punkt 3 utgå.

36. Artikel 109 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 2 och 3 ska ersättas med följande:

”2. De behöriga myndigheterna ska kräva att moder- och dotterföretag som omfattas av detta direktiv uppfyller kraven i avsnitt II i detta kapitel på gruppnivå eller undergruppsnivå för att säkerställa att deras styrformer, processer och rutiner enligt avsnitt II i detta kapitel är enhetliga och väl integrerade och att alla data och upplysningar som är av betydelse för tillsynen kan tas fram. De ska särskilt se till att moder- och dotterföretag som omfattas av detta direktiv genomför dessa styrformer, processer och rutiner i sina dotterföretag som inte omfattas av detta direktiv, inbegripet de som är etablerade i finansiella offshore-center. Dessa styrformer, processer och rutiner ska också vara enhetliga och väl integrerade, och dotterföretagen ska också kunna ta fram alla data och upplysningar som är av betydelse för tillsynen. Dotterföretag som inte själva omfattas av detta direktiv ska uppfylla sina sektorspecifika krav på individuell nivå.

3. Skyldigheter enligt avsnitt II i detta kapitel rörande dotterföretag som inte själva omfattas av detta direktiv ska inte tillämpas om moderinstitutet inom EU kan påvisa för de behöriga myndigheterna att tillämpning av avsnitt II strider mot lagen i det tredjeland där dotterföretaget är etablerat.”
- b) Följande punkter ska läggas till:
 - ”4. De ersättningskrav som föreskrivs i artiklarna 92, 94 och 95 ska inte tillämpas på gruppnivå för något av följande:
 - a) Dotterföretag som är etablerade i unionen om de omfattas av särskilda ersättningskrav i enlighet med andra unionsrättsakter.
 - b) Dotterföretag som är etablerade i ett tredjeland och som skulle omfattas av särskilda ersättningskrav i enlighet med andra unionsrättsakter om de vore etablerade i unionen.

5. Genom undantag från punkt 4 i den här artikeln och för att undvika kringgående av de bestämmelser som anges i artiklarna 92, 94 och 95 ska medlemsstaterna säkerställa att de krav som fastställs i artiklarna 92, 94 och 95 tillämpas på anställda vid dotterföretag som inte omfattas av detta direktiv på individuell nivå om
- a) dotterföretaget antingen är ett kapitalförvaltningsbolag eller ett företag som tillhandahåller de investeringstjänster och den investeringsverksamhet som förtecknas i avsnitt A punkterna 2, 3, 4, 6 och 7 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU, och
 - b) dessa anställda har fått uppdraget att bedriva yrkesutövning som har direkt väsentlig inverkan på riskprofilen för instituten i gruppen.
6. Utan hinder av punkterna 4 och 5 i den här artikeln får medlemsstaterna på gruppnivå tillämpa artiklarna 92, 94 och 95 på en bredare uppsättning dotterföretag och deras personal.”

37. Artikel 111 ska ersättas med följande:

”Artikel 111

Utnämning av samordnande tillsynsmyndighet

1. Om ett moderföretag är ett moderkreditinstitut i en medlemsstat eller ett moderkreditinstitut inom EU, ska gruppbaserad tillsyn utövas av den behöriga myndighet som utövar tillsyn över det moderkreditinstitutet i medlemsstaten eller det moderkreditinstitutet inom EU på individuell nivå.

Om ett moderföretag är ett modervärdepappersföretag i en medlemsstat eller ett modervärdepappersföretag inom EU och inget av dess dotterföretag är ett kreditinstitut, ska gruppbaserad tillsyn utövas av den behöriga myndighet som utövar tillsyn över det modervärdepappersföretaget i medlemsstaten eller det modervärdepappersföretaget inom EU på individuell nivå.

Om ett moderföretag är ett modervärdepappersföretag i en medlemsstat eller ett modervärdepappersföretag inom EU och minst ett av dess dotterföretag är ett kreditinstitut, ska gruppbaserad tillsyn utövas av den behöriga myndigheten för kreditinstitutet eller, om det rör sig om flera kreditinstitut, det kreditinstitut som har den största totala balansomslutningen.

2. Om moderföretaget till ett institut är ett finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU, ska gruppbaserad tillsyn utövas av den behöriga myndighet som utövar tillsyn över institutet på individuell nivå.
3. Om två eller flera institut som är auktoriserade i unionen har samma finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, samma blandade finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, samma finansiella moderholdingföretag inom EU eller samma blandade finansiella moderholdingföretag inom EU, ska gruppbaserad tillsyn utövas av
 - a) den behöriga myndigheten för kreditinstitutet, om det bara finns ett kreditinstitut i gruppen,
 - b) den behöriga myndigheten för det kreditinstitut som har den största totala balansomslutningen, om det finns flera kreditinstitut i samma grupp, eller
 - c) den behöriga myndigheten för det värdepappersföretag som har den största totala balansomslutningen, om det inte ingår något kreditinstitut i gruppen.

4. Om konsolidering krävs enligt artikel 18.3 eller 18.6 i förordning (EU) nr 575/2013 ska gruppbaserad tillsyn utövas av den behöriga myndigheten för det kreditinstitut som har den största totala balansomslutningen eller, om det inte ingår något kreditinstitut i gruppen, av den behöriga myndigheten för det värdepappersföretag som har den största totala balansomslutningen.
5. Genom undantag från punkt 1 tredje stycket, från punkt 3 b och från punkt 4, ska, i sådana fall där en behörig myndighet utövar tillsyn på individuell nivå över mer än ett kreditinstitut i en grupp, den samordnande tillsynsmyndigheten vara den behöriga myndighet som på individuell nivå utövar tillsyn över ett eller flera kreditinstitut i gruppen, om summan av de totala balansomslutningarna för dessa kreditinstitut under tillsyn är högre än den för de kreditinstitut som står under tillsyn på individuell nivå av någon annan behörig myndighet.

Genom undantag från punkt 3 c, ska, i fall där en behörig myndighet utövar tillsyn på individuell nivå över mer än ett värdepappersföretag i en grupp, den samordnande tillsynsmyndigheten vara den behöriga myndighet som utövar tillsyn på individuell nivå över ett eller flera värdepappersföretag i gruppen med sammantaget den största totala balansomslutningen.

6. I särskilda fall får de behöriga myndigheterna efter gemensam överenskommelse göra undantag från de kriterier som avses i punkterna 1, 3 och 4 och utse en annan behörig myndighet att utöva tillsyn på gruppnivå om tillämpningen av de kriterier som avses i dessa punkter vore olämplig, med hänsyn tagen till de berörda instituten och den relativa betydelsen av deras verksamhet i de berörda medlemsstaterna, eller behovet av att säkerställa kontinuitet i tillsynen på gruppnivå av samma behöriga myndighet. I sådana fall ska moderinstitutet inom EU, det finansiella moderholdingföretaget inom EU, det blandade finansiella moderholdingföretaget inom EU eller institutet med den största totala balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, ha rätt att höras innan de behöriga myndigheterna fattar sitt beslut.
7. De behöriga myndigheterna ska utan dröjsmål underrätta kommissionen och EBA om alla överenskommelser inom ramen för punkt 6.”

38. Artikel 113 ska ersättas med följande:

”Artikel 113

Gemensamma beslut om tillsynskrav för specifika institut

1. Den samordnande tillsynsmyndigheten och de behöriga myndigheterna med ansvar för tillsyn av dotterföretag till ett moderinstitut inom EU eller ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU ska göra allt som står i deras makt för att nå ett gemensamt beslut om följande:
 - a) Tillämpning av artiklarna 73 och 97 för att avgöra om den konsoliderade nivån på kapitalbasen för gruppen av institut är tillräcklig med hänsyn till gruppens finansiella ställning och riskprofil och den kapitalbasnivå som krävs i enlighet med artikel 104.1 a för såväl enskilda enheter inom gruppen som gruppen som helhet.
 - b) Åtgärder för att hantera eventuella viktiga frågor och väsentliga resultat som följer av likviditetstillsynen, inbegripet frågor om huruvida organisationen och riskhanteringen är tillfredsställande enligt artikel 86 och frågor om behovet av likviditetskrav för specifika institut i enlighet med artikel 105.
 - c) Eventuella riktlinjer för ytterligare kapitalbas som avses i artikel 104b.3.

2. De gemensamma beslut som avses i punkt 1 ska
- a) för tillämpning av punkt 1 a i denna artikel fattas senast fyra månader efter det att den samordnande tillsynsmyndigheten har lämnat en rapport som innehåller en riskbedömning för gruppen av institut i enlighet med artikel 104a till övriga relevanta behöriga myndigheter,
 - b) för tillämpning av punkt 1 b i denna artikel fattas senast fyra månader efter det att den samordnande tillsynsmyndigheten har lämnat en rapport som innehåller en bedömning av likviditetsriskprofilen för gruppen av institut i enlighet med artiklarna 86 och 105,
 - c) för tillämpning av punkt 1 c i denna artikel fattas senast fyra månader efter det att den samordnande tillsynsmyndigheten har lämnat en rapport som innehåller en riskbedömning för gruppen av institut i enlighet med artikel 104b.

I de gemensamma beslut som avses i punkt 1 i denna artikel ska även vederbörlig hänsyn tas till relevanta behöriga myndigheters bedömning av risken hos dotterföretag i enlighet med artiklarna 73, 97, 104a och 104b.

De gemensamma beslut som avses i punkt 1 a och b ska redovisas i dokument som innehåller en fullständig motivering och skickas till moderinstitutet inom EU av den samordnande tillsynsmyndigheten. Vid oenighet ska den samordnande tillsynsmyndigheten på begäran av någon av de övriga behöriga myndigheterna samråda med EBA. Den samordnande tillsynsmyndigheten får också samråda med EBA på eget initiativ.

3. Om de behöriga myndigheterna sinsemellan inte kan fatta ett sådant gemensamt beslut inom den tidsperiod som anges i punkt 2 i denna artikel ska den samordnande tillsynsmyndigheten fatta ett beslut om tillämpningen av artiklarna 73, 86, 97, 104.1 a, 104b och 105 i detta direktiv för gruppen som helhet efter att ha tagit vederbörlig hänsyn till relevanta behöriga myndigheters riskbedömning för dotterföretagen. Om någon av de berörda behöriga myndigheterna vid utgången av de tidsperioder som anges i punkt 2 i denna artikel har hänskjutit ärendet till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska den samordnande tillsynsmyndigheten skjuta upp sitt beslut och invänta eventuella beslut som EBA kan fatta i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen och fatta sitt beslut i överensstämmelse med EBA:s beslut. De tidsperioder som anges i punkt 2 i denna artikel ska anses utgöra förlikningsskedet i den mening som avses i förordning (EU) nr 1093/2010. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad från erhållande av beskedet om hänskjutandet till EBA. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att fyramånadersperioden har löpt ut eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats.

Beslutet om tillämpningen av artiklarna 73, 86, 97, 104.1 a, 104b och 105 i detta direktiv ska fattas av de respektive behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av dotterföretag till ett moderkreditinstitut inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU på individuell nivå eller undergruppsnivå, med vederbörligt beaktande av synpunkter och reservationer som har uttryckts av den samordnande tillsynsmyndigheten. Om någon av de berörda behöriga myndigheterna vid utgången av någon av de tidsperioder som anges i punkt 2 i denna artikel har hänskjutit ärendet till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska de behöriga myndigheterna skjuta upp sitt beslut och invänta det beslut som EBA ska fatta i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen, och ska fatta ett beslut i överensstämmelse med EBA:s beslut. De tidsperioder som anges i punkt 2 i denna artikel ska anses utgöra förlikningsskedet i den mening som avses i den förordningen. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad från erhållande av beskedet om hänskjutandet till EBA. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att fyramånadersperioden har löpt ut eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats.

Besluten ska redovisas i ett dokument som innehåller en fullständig motivering och ta hänsyn till övriga behöriga myndigheters riskbedömningar, synpunkter och reservationer som har uttryckts under de tidsperioder som anges i punkt 2. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska skicka dokumentet till alla berörda behöriga myndigheter och till moderinstitutet inom EU.

Om EBA har tillfrågats ska samtliga behöriga myndigheter beakta dess råd och förklara alla betydande avvikelser från sådana råd.

4. De gemensamma beslut som avses i punkt 1 och de beslut som fattas av de behöriga myndigheterna i avsaknad av ett gemensamt beslut enligt punkt 3 ska erkännas som avgörande och tillämpas av de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna.

De gemensamma beslut som avses i punkt 1 i denna artikel och varje beslut som fattas i avsaknad av ett gemensamt beslut i enlighet med punkt 3 i denna artikel ska uppdateras årligen eller, i undantagsfall, om en behörig myndighet som ansvarar för tillsynen av dotterföretag till ett moderinstitut inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU gör en skriftlig och fullständigt motiverad framställan hos den samordnande tillsynsmyndigheten om uppdatering av ett beslut om tillämpning av artiklarna 104.1 a, 104b och 105. I sådana undantagsfall kan uppdateringen tas upp på bilateral basis mellan den samordnande tillsynsmyndigheten och den behöriga myndighet som gör framställan.

5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder för att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för den gemensamma beslutsprocess som avses i denna artikel rörande tillämpningen av artiklarna 73, 86, 97, 104.1 a, 104b och 105, i syfte att underlätta gemensamma beslut.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska genomförandestandarder till kommissionen senast den 1 juli 2014.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.”

39. I artikel 115 ska följande punkt läggas till:

- ”3. Om den samordnande tillsynsmyndigheten är en annan än den behöriga myndigheten i den medlemsstat där ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som har beviljats godkännande i enlighet med artikel 21a är etablerat, ska de ordningar för samordning och samarbete som avses i punkt 1 i den här artikeln även ingås med den behöriga myndigheten i den medlemsstat där moderföretaget är etablerat.”

40. Artikel 116 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

”1a. För att underlätta de uppgifter som avses i artiklarna 112.1, 114.1 och 115.1 i detta direktiv ska den samordnande tillsynsmyndigheten även inrätta tillsynskollegier om alla gränsöverskridande dotterföretag till ett moderinstitut inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU har sina huvudkontor i tredjeländer, förutsatt att tredjeländernas tillsynsmyndigheter omfattas av konfidentialitetskrav som är likvärdiga med de krav som fastställs i kapitel 1 avsnitt II i det här direktivet och, i tillämpliga fall, i artiklarna 76 och 81 i direktiv 2014/65/EU.”

b) I punkt 6 ska följande stycke läggas till:

”Den behöriga myndigheten i den medlemsstat där ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som har beviljats godkännande i enlighet med artikel 21a är etablerat får delta i det berörda tillsynskollegiet.”

41. I artikel 117 ska följande punkter läggas till:

- ”5. Behöriga myndigheter, finansunderrättelseenheter och myndigheter som har anförtrotts det offentliga uppdraget att utöva tillsyn över de ansvariga enheter som anges i artikel 2.1.1 och 2.1.2 i direktiv (EU) 2015/849 med avseende på efterlevnaden av det direktivet ska ha ett nära samarbete med varandra inom ramen för sina respektive behörigheter och förse varandra med information som är relevant för deras respektive uppgifter enligt detta direktiv, förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv (EU) 2015/849 förutsatt att detta samarbete och informationsutbyte inte undergräver någon pågående utredning eller undersökning eller något pågående förfarande i enlighet med straffrätten eller förvaltningsrätten i den medlemsstat där den behöriga myndigheten, finansunderrättelseenheten eller myndigheten som anförtrotts det offentliga uppdraget att utöva tillsyn över de ansvariga enheter som förtecknas i artikel 2.1.1 och 2.1.2 i direktiv (EU) 2015/849/EU är belägen.

EBA får i enlighet med artikel 19.1 andra stycket i förordning (EU) nr 1093/2010 på eget initiativ bistå de behöriga myndigheterna vid oenighet om samordningen av tillsynsverksamheten enligt denna artikel.

6. Senast den 1 januari 2020 ska EBA utfärda riktlinjer, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, om samarbetssättet och informationsutbytet mellan de myndigheter som avses i punkt 5 i den här artikeln, i synnerhet för gränsöverskridande grupper och när det gäller att identifiera allvarliga överträdelser av reglerna om bekämpning av penningtvätt.”

42. I artikel 119 ska punkt 1 ersättas med följande:

- ”1. Om inte annat sägs i artikel 21a ska medlemsstaterna besluta om de åtgärder som behövs för att finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag ska omfattas av gruppbaserad tillsyn.”

43. I artikel 120 ska punkt 2 ersättas med följande:

- ”2. När ett blandat finansiellt holdingföretag är föremål för likvärdiga bestämmelser i detta direktiv och direktiv 2009/138/EG, särskilt när det gäller riskbaserad tillsyn, får den samordnande tillsynsmyndigheten, i samförstånd med grupp tillsynsmyndigheten för försäkringssektorn, på det blandade finansiella holdingföretaget tillämpa endast bestämmelserna i det direktiv som gäller den mest betydande finansiella sektorn enligt definitionen i artikel 3.2 i direktiv 2002/87/EG.”

44. I artikel 125.1 ska följande stycke läggas till:

”Om den samordnande tillsynsmyndigheten för en grupp med ett blandat finansiellt moderholdingföretag enligt artikel 111 i detta direktiv är en annan än den samordnare som fastställts i enlighet med artikel 10 i direktiv 2002/87/EG ska den samordnande tillsynsmyndigheten och samordnaren samarbeta i syfte att tillämpa detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013 på gruppnivå. För att underlätta och upprätta ett effektivt samarbete ska den samordnande tillsynsmyndigheten och samordnaren skriftligen fastställa ordningar för samordning och samarbete.”

45. I artikel 128 ska följande stycken införas efter första stycket:

”Instituten får inte använda kärnprimärkapital som upprätthålls för att uppfylla det kombinerade buffertkrav som avses i punkt 6 i första stycket i denna artikel för att uppfylla kraven enligt artikel 92.1 a, b och c i förordning (EU) nr 575/2013, de ytterligare kapitalbaskrav som ålagts enligt artikel 104a i detta direktiv för att hantera andra risker än alltför låg bruttosoliditet samt den riktlinje som meddelats enligt artikel 104b.3 i detta direktiv för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet.

Instituten får inte använda kärnprimärkapital som upprätthålls för att tillgodose en av beståndsdelarna i dess kombinerade buffertkrav i syfte att tillgodose de andra tillämpliga beståndsdelarna i dess kombinerade buffertkrav.

Instituten får inte använda kärnprimärkapital som används för att uppfylla de kombinerade buffertkrav som avses i punkt 6 i första stycket i denna artikel för att uppfylla de riskbaserade komponenterna i kraven som fastställs i artiklarna 92a och 92b i förordning (EU) nr 575/2013 och i artiklarna 45c och 45d i direktiv 2014/59/EU.”

46. Artiklarna 129 och 130 ska ersättas med följande:

”Artikel 129

Krav på att upprätthålla en kapitalkonserveringsbuffert

1. Utöver det kärnprimärkapital som upprätthålls för att uppfylla något eller några av de kapitalbaskrav som anges i artikel 92.1 a, b och c i förordning (EU) nr 575/2013 ska medlemsstaterna kräva att instituten också upprätthåller en kapitalkonserveringsbuffert i kärnprimärkapital motsvarande 2,5 % av deras totala riskvägda exponeringsbelopp som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i den förordningen på individuell nivå och på gruppnivå, beroende på vad som är tillämpligt enligt del ett avdelning II i den förordningen.
2. Med avvikelse från punkt 1 får en medlemsstat undanta små och medelstora värdepappersföretag från att uppfylla kraven i punkt 1, om inte ett sådant undantag utgör ett hot mot stabiliteten i det finansiella systemet i den medlemsstaten.

Beslutet om tillämpning av det undantag som avses i första stycket ska vara fullständigt motiverat och innehålla en förklaring till varför undantaget inte hotar stabiliteten i det finansiella systemet i den medlemsstaten och en exakt definition av de små och medelstora värdepappersföretag som omfattas av undantaget.

De medlemsstater som beslutar att tillämpa det undantag som avses i första stycket ska underrätta ESRB. ESRB ska utan dröjsmål vidarebefordra sådana underrättelser till kommissionen, EBA och de behöriga och utsedda myndigheterna i de berörda medlemsstaterna.

3. Vid tillämpningen av punkt 2 ska medlemsstaterna utse en myndighet som ska ansvara för tillämpningen av denna artikel. Den myndigheten ska vara den behöriga eller den utsedda myndigheten.
4. Vid tillämpningen av punkt 2 ska värdepappersföretag kategoriseras som små eller medelstora i enlighet med kommissionens rekommendation 2003/361/EG*.
5. Om ett institut inte klarar att fullt ut uppfylla det krav som fastställs i punkt 1 i denna artikel ska det omfattas av utdelningsrestriktioner enligt artikel 141.2 och 141.3.

Artikel 130

Krav på att upprätthålla en institutspecifik kontracyklisk kapitalbuffert

1. Medlemsstaterna ska kräva att instituten upprätthåller en institutspecifik kontracyklisk kapitalbuffert motsvarande deras totala riskvägda exponeringsbelopp som ska beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, och multipliceras med det viktade genomsnittet av de kontracykliska buffertvärden som ska beräknas i enlighet med artikel 140 i detta direktiv på individuell nivå och på gruppnivå, beroende på vad som är tillämpligt enligt del ett avdelning II i den förordningen. Den bufferten ska bestå av kärnprimärkapital.
2. Med avvikelse från punkt 1 får en medlemsstat undanta små och medelstora värdepappersföretag från att uppfylla kraven i punkt 1, om inte ett sådant undantag utgör ett hot mot stabiliteten i det finansiella systemet i den medlemsstaten.

Beslut om tillämpning av det undantag som avses i första stycket ska vara fullständigt motiverat och innehålla en förklaring till varför undantaget inte hotar stabiliteten i det finansiella systemet i den medlemsstaten och en exakt definition av de små och medelstora värdepappersföretag som omfattas av undantaget.

De medlemsstater som beslutar att tillämpa det undantag som avses i första stycket ska underrätta ESRB. ESRB ska utan dröjsmål vidarebefordra sådana meddelanden till kommissionen, EBA och de behöriga och utsedda myndigheterna i de berörda medlemsstaterna.

3. Vid tillämpningen av punkt 2 ska medlemsstaterna utse en myndighet som ska ansvara för tillämpningen av denna artikel. Den myndigheten ska vara den behöriga eller den utsedda myndigheten.
4. Vid tillämpningen av punkt 2 ska värdepappersföretag kategoriseras som små och medelstora i enlighet med rekommendation 2003/361/EG.
5. Om ett institut underlåter att fullt ut uppfylla det krav som fastställs i punkt 1 i denna artikel ska det omfattas av utdelningsrestriktioner enligt artikel 141.2 och 141.3.

* Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).”

47. Artikel 131 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska utse en myndighet som ska ansvara för att på gruppnivå identifiera globala systemviktiga institut och, på individuell nivå, undergruppsnivå eller gruppnivå, beroende på vad som är tillämpligt, andra systemviktiga institut som är auktoriserade inom deras jurisdiktion. Den myndigheten ska vara den behöriga eller den utsedda myndigheten. Medlemsstaterna får utse fler än en myndighet.

Globala systemviktiga institut ska vara något av följande:

- a) En grupp som leds av ett moderinstitut inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU.
- b) Ett institut som inte är ett dotterföretag till ett moderinstitut inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU.

De andra systemviktiga instituten får antingen vara ett institut eller en grupp som leds av ett moderinstitut inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU, ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU, ett moderinstitut i en medlemsstat, ett finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat.”

b) Följande punkt ska införas:

”2a. En kompletterande metod för identifiering av globala systemviktiga institut ska bygga på följande kategorier:

- a) De kategorier som anges i punkt 2 a–d i denna artikel.
- b) Gruppens gränsöverskridande verksamhet, med undantag för gruppens verksamheter i deltagande medlemsstater enligt vad som avses i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014*.

Varje kategori ska ha samma viktning och bestå av kvantifierbara indikatorer. För de kategorier som avses i första stycket a ska indikatorerna vara desamma som de motsvarande indikatorer som fastställts enligt punkt 2.

Den kompletterande identifieringsmetoden ska innebära att varje bedömd enhet som avses i punkt 1 ges ett kompletterande totalt poängtal på grundval av vilket behöriga eller utsedda myndigheter får vidta en av de åtgärder som anges i punkt 10 c.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 30.7.2014, s. 1).”

- c) I punkt 3 ska andra stycket ersättas med följande:

”EBA ska senast den 1 januari 2015, efter samråd med ESRB, utfärda riktlinjer, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, för de kriterier som ska fastställa villkoren för tillämpning av denna punkt i samband med bedömningen av andra systemviktiga institut. I dessa riktlinjer ska de internationella ramarna för nationella systemviktiga institut samt unionens särdrag och nationella särdrag beaktas.

EBA ska, efter samråd med ESRB, senast den 31 december 2020 rapportera till kommissionen om den lämpliga metoden för utformning och kalibrering av buffertvärden för globala systemviktiga institut.”

d) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Den behöriga eller den utsedda myndigheten får på gruppnivå, undergruppsnivå eller individuell nivå kräva att varje annat systemviktigt institut har en buffert för andra systemviktiga institut på upp till 3 % av det totala riskvägda exponeringsbeloppet beräknat i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, med beaktande av kriterierna för identifiering av det andra systemviktiga institutet. Bufferten ska bestå av kärnprimärkapital.”

e) Följande punkt ska införas:

”5a. Med förbehåll för kommissionens godkännande, som avses i tredje stycket i denna punkt, får den behöriga eller den utsedda myndigheten på gruppnivå, undergruppsnivå eller individuell nivå kräva att varje annat systemviktigt institut har en buffert för andra systemviktiga institut på över 3 % av det totala riskvägda exponeringsbeloppet beräknat i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013. Bufferten ska bestå av kärnprimärkapital.

Inom sex veckor från mottagandet av den anmälan som avses i punkt 7 i denna artikel ska ESRB avge ett yttrande till kommissionen om huruvida bufferten för andra systemviktiga institut bedöms vara lämplig. EBA får också avge ett yttrande till kommissionen angående bufferten i enlighet med artikel 34.1 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Inom tre månader från det att ESRB skickat den anmälan som avses i punkt 7 till kommissionen ska kommissionen, med beaktande av ESRB:s och EBA:s bedömning, om detta är lämpligt, och om den är övertygad om att bufferten för andra systemviktiga institut inte medför några oproportionella negativa effekter på hela eller delar av det finansiella systemet i andra medlemsstater eller i unionen som helhet som utgör eller skapar hinder för en väl fungerande inre marknad, anta en akt som ger den behöriga eller den utsedda myndigheten befogenhet att anta den föreslagna åtgärden.”

f) I punkt 7 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”7. Innan en buffert för andra systemviktiga institut fastställs eller ändras ska den behöriga eller den utsedda myndigheten anmäla det till ESRB en månad innan det beslut som avses i punkt 5 offentliggörs och tre månader innan det beslut av den behöriga myndigheten eller utsedda myndigheten som avses i punkt 5a offentliggörs. ESRB ska utan dröjsmål vidarebefordra sådana meddelanden till kommissionen, EBA och de behöriga och utsedda myndigheterna i de berörda medlemsstaterna. Sådana meddelanden ska i detalj redogöra för följande:”.

g) Punkt 8 ska ersättas med följande:

”8. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 133 och punkt 5 i den här artikeln, och om det andra systemviktiga institutet är ett dotterföretag till antingen ett globalt systemviktigt institut eller ett annat systemviktigt institut som är antingen ett institut eller en grupp ledd av ett moderinstitut inom EU och på gruppnivå omfattas av en buffert för andra systemviktiga institut, ska den buffert som tillämpas på individuell nivå eller undergruppsnivå för det andra systemviktiga institutet inte överstiga det lägsta av följande två värden:

- a) Summan av det högsta av antingen buffertvärdet för globala systemviktiga institut eller buffertvärdet för andra systemviktiga institut som ska tillämpas för gruppen på gruppnivå och 1 % av det totala riskvägda exponeringsbeloppet beräknat i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013.
- b) 3 % av det totala riskvägda exponeringsbeloppet beräknat i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013 eller den sats som kommissionen har godkänt för att tillämpas för gruppen på gruppnivå i enlighet med punkt 5a i denna artikel.”

h) Punkterna 9 och 10 ska ersättas med följande:

- ”9. Globala systemviktiga institut ska delas in i minst fem underkategorier. Den undre gränsen och gränserna mellan de olika underkategorierna ska bestämmas av det poängtal som fastställts i enlighet med den identifieringsmetod som anges i punkt 2 i denna artikel. Gränsvärdena mellan intilliggande underkategorier ska tydligt anges och ska följa principen om en konstant linjär ökning av systembetydelse mellan varje underkategori som innebär en linjär ökning av kravet på ytterligare kärnprimärkapital, med undantag av underkategori fem och eventuella ytterligare högre underkategorier. Vid tillämpning av denna punkt avses med systembetydelse den inverkan som ett globalt systemviktigt institut i kris väntas få på den globala finansiella marknaden. Den lägsta underkategorin ska tilldelas en buffert för globala systemviktiga institut på 1 % av det totala riskvägda exponeringsbelopp som ska beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013 och den buffert som tilldelas varje underkategori ska stiga i gradienter om minst 0,5 % av det totala riskvägda exponeringsbeloppet beräknat i enlighet med artikel 92.3 i den förordningen.
10. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1 och 9 och med användning av de underkategorier och gränsvärden som avses i punkt 9 får den behöriga eller den utsedda myndigheten vid utövandet av sund tillsynsbedömning
- a) flytta ett globalt systemviktigt institut från en lägre till en högre underkategori,

- b) placera en enhet som avses i punkt 1 med ett totalt poängtal enligt punkt 2 som är lägre än gränsvärdet för den lägsta underkategorin i den underkategorin eller en högre underkategori, och därmed fastställa att enheten är ett globalt systemviktigt institut,
 - c) med beaktande av den gemensamma resolutionsmekanismen och på grundval av det kompletterande totala poängtal som avses i punkt 2a flytta ett globalt systemviktigt institut från en högre till en lägre underkategori.”
- i) Punkt 11 ska utgå.
 - j) Punkt 12 ska ersättas med följande:

”12. Den behöriga eller den utsedda myndigheten ska till ESRB anmäla namnen på de globala systemviktiga instituten och andra systemviktiga institut och den underkategori där varje globalt systemviktigt institut har placerats. Anmälan ska innehålla en fullständig motivering till varför tillsynsbedömning har utövats eller inte i enlighet med punkt 10 a, b och c. ESRB ska utan dröjsmål vidarebefordra sådana anmälningar till kommissionen och EBA och ska offentliggöra namnen på de systemviktiga instituten. De behöriga eller utsedda myndigheterna ska offentliggöra i vilken underkategori som varje globalt systemviktigt institut placeras.

”

Den behöriga eller den utsedda myndigheten ska varje år se över identifieringen av globala och andra systemviktiga institut och de globala systemviktiga institutens placering i respektive underkategori och meddela resultatet till det berörda systemviktiga institutet och till ESRB som utan dröjsmål ska vidarebefordra resultatet till kommissionen och EBA. Den behöriga eller den utsedda myndigheten ska offentliggöra en uppdaterad förteckning över identifierade systemviktiga institut samt i vilken underkategori som varje identifierat globalt systemviktigt institut har placerats.”

k) Punkt 13 ska utgå.

l) Punkterna 14 och 15 ska ersättas med följande:

”14. Om en grupp på gruppnivå omfattas av en buffert för globala systemviktiga institut och av en buffert för andra systemviktiga institut ska den högsta av buffertarna tillämpas.

15. Om ett institut omfattas av en systemriskbuffert fastställd i enlighet med artikel 133 ska den bufferten vara kumulativ med den buffert för andra systemviktiga institut eller för globala systemviktiga institut som ska tillämpas i enlighet med denna artikel.

Om summan av systemriskbuffertvärdet beräknat enligt artikel 133.10, 133.11 eller 133.12 och det buffertvärde för globala systemviktiga institut eller andra systemviktiga institut som gäller för samma institut skulle vara högre än 5 %, ska förfarandet i punkt 5a i denna artikel tillämpas.”

m) Punkterna 16 och 17 ska utgå.

n) Punkt 18 ska ersättas med följande:

”18. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att, vid tillämpning av denna artikel, specificera de metoder enligt vilken den behöriga eller den utsedda myndigheten ska identifiera ett institut eller en grupp som leds av ett moderinstitut inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller av ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU som ett globalt systemviktigt institut och specificera metoden för fastställande av underkategorier och placeringen av globala systemviktiga institut i underkategorier på grundval av deras systembetydelse och med beaktande av eventuella internationellt överenskomna standarder.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 juni 2014.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”

48. Artikel 132 ska utgå.

49. Artiklarna 133 och 134 ska ersättas med följande:

”Artikel 133

Krav på att upprätthålla en systemriskbuffert

1. Varje medlemsstat får införa en systemriskbuffert i kärnprimärkapital för den finansiella sektorn eller för en eller flera delar av denna sektor när det gäller alla exponeringar eller en undergrupp av dem som avses i punkt 5 i denna artikel, för att förhindra och minska makrotillsynsrisker eller systemrisker som inte omfattas av förordning (EU) nr 575/2013 och av artiklarna 130 och 131 i detta direktiv, det vill säga en sådan risk för störningar av det finansiella systemet som kan få allvarliga negativa effekter på det finansiella systemet och den reella ekonomin i en viss medlemsstat.
2. Institutet ska beräkna systemriskbufferten enligt följande:

$$B_{SR} = r_T \cdot E_T + \sum_i r_i \cdot E_i$$

där:

B_{SR} = systemriskbufferten,

r_T = det buffertvärde som är tillämpligt på ett instituts totala riskvägda exponeringsbelopp,

E_T = ett instituts totala riskvägda exponeringsbelopp beräknat i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013,

i = det index som anger undergruppen av exponeringar enligt punkt 5,

r_i = det buffertvärde som är tillämpligt på det riskvägda exponeringsbeloppet för undergruppen av exponeringar ”i”, och

E_i = ett instituts riskvägda exponeringsbelopp för undergruppen av exponeringar ”i”, beräknat i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013.

3. Vid tillämpning av punkt 1 ska medlemsstaterna utse den myndighet som ska ansvara för att fastställa systemriskbufferten och identifiera de exponeringar och delar av institut på vilka den är tillämplig. Denna myndighet ska vara antingen den behöriga eller den utsedda myndigheten.
4. Vid tillämpning av punkt 1 får den berörda behöriga eller utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, kräva att institut upprätthåller en systemriskbuffert i kärnprimärkapital beräknad i enlighet med punkt 2 på individuell nivå, grupp nivå eller undergruppsnivå i enlighet med del ett avdelning II i förordning (EU) nr 575/2013.

5. En systemriskbuffert får gälla följande:
- a) Alla exponeringar i den medlemsstat där den bufferten fastställs.
 - b) Följande sektorexponeringar i den medlemsstat där den bufferten fastställs:
 - i) Alla hushållsexponeringar mot fysiska personer som är säkrade genom bostadsfastigheter.
 - ii) Alla exponeringar mot juridiska personer som är säkrade genom panträtt i kommersiella fastigheter.
 - iii) Alla exponeringar mot juridiska personer utom de som anges i led ii.
 - iv) Alla exponeringar mot fysiska personer utom de som anges i led i.
 - c) Alla exponeringar i andra medlemsstater om inte annat följer av punkterna 12 och 15.
 - d) Sektorexponeringar enligt led b i denna punkt som är belägna i andra medlemsstater endast för att det ska vara möjligt att erkänna ett buffertvärde som fastställts av en annan medlemsstat i enlighet med artikel 134.
 - e) Exponeringar i tredjeländer.
 - f) Undergrupper av de exponeringskategorier som anges i led b.

6. EBA ska, efter samråd med ESRB, senast den 30 juni 2020 utfärda riktlinjer, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, om lämpliga undergrupper av exponeringar för vilka den behöriga eller den utsedda myndigheten får tillämpa en systemriskbuffert i enlighet med punkt 5 f i denna artikel.
7. En systemriskbuffert ska tillämpas på alla exponeringar, eller en undergrupp av exponeringar som avses i punkt 5 i denna artikel, hos alla institut, eller en eller flera delar av dessa institut, för vilka myndigheterna i den berörda medlemsstaten är behöriga i enlighet med detta direktiv, och ska fastställas genom justeringar i steg om 0,5 procentenheter eller multiplar därav. Olika krav får införas för olika delar av institut och undergrupper av exponeringar. Systemriskbufferten ska inte hantera risker som omfattas av artiklarna 130 och 131.
8. När den behöriga eller den utsedda myndigheten kräver att en systemriskbuffert upprätthålls ska den iaktta följande:
 - a) En systemriskbuffert får inte medföra oproportionella negativa effekter på hela eller delar av det finansiella systemet i andra medlemsstater eller i unionen som helhet och utgöra eller skapa ett hinder för en väl fungerande inre marknad.

- b) Den behöriga eller den utsedda myndigheten ska se över systemriskbufferten åtminstone vartannat år.
 - c) Systemriskbufferten får inte användas för att hantera risker som omfattas av artiklarna 130 och 131.
9. Den behöriga eller den utsedda myndigheten ska, beroende på vad som är tillämpligt, innan det beslut som avses i punkt 13 offentliggörs anmäla detta till ESRB. ESRB ska utan dröjsmål vidarebefordra sådana anmälningar till kommissionen, EBA och de behöriga och utsedda myndigheterna i de berörda medlemsstaterna.

Om det institut som omfattas av ett eller flera systemriskbuffertvärden är ett dotterföretag vars moderföretag är etablerat i en annan medlemsstat ska den behöriga eller den utsedda myndigheten även anmäla detta till myndigheterna i den medlemsstaten.

Om ett systemriskbuffertvärde tillämpas på exponeringar i tredjeländer ska den behöriga eller den utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, också underrätta ESRB om detta. ESRB ska utan dröjsmål vidarebefordra underrättelsen till tillsynsmyndigheterna i dessa tredjeländer.

Underrättelsen ska innehålla detaljerade upplysningar om

- a) makrotillsynsriskerna eller systemriskerna i medlemsstaten i fråga,
- b) orsakerna till att makrotillsynsrisker eller systemrisker hotar stabiliteten i det finansiella systemet på nationell nivå som motiverar systemriskbuffertvärdet,
- c) de bakomliggande skälen till varför det anses att systemriskbufferten sannolikt är tillräckligt effektiv och proportionell för att minska risken,
- d) en bedömning av systemriskbuffertens sannolika positiva eller negativa effekter på den inre marknaden, på grundval av information som medlemsstaten har tillgång till,
- e) det eller de systemriskbuffertvärden som den behöriga myndigheten eller den utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, avser att införa och de exponeringar på vilka dessa värden ska tillämpas och de institut som ska omfattas av dessa värden,
- f) i det fall systemriskbuffertvärdet gäller alla exponeringar, en motivering till varför myndigheten anser att systemriskbufferten inte innebär en dubbling av funktionen av den buffert för andra systemviktiga institut som föreskrivs i artikel 131.

Om beslutet att fastställa systemriskbuffertvärdet medför en minskning eller ingen förändring jämfört med det tidigare fastställda buffertvärdet ska den behöriga eller den utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, endast rätta sig efter denna punkt.

10. Om fastställandet eller ändringen av ett eller flera systemriskbuffertvärden för någon grupp eller undergrupp av exponeringar i punkt 5 som omfattas av en eller flera systemriskbuffertar inte medför ett kombinerat systemriskbuffertvärde på mer än 3 % för någon av dessa exponeringar, ska den behöriga eller den utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, anmäla detta till ESRB i enlighet med punkt 9 en månad innan det beslut som avses i punkt 13 offentliggörs.

Vid tillämpning av denna punkt ska erkännandet av ett systemriskbuffertvärde som fastställts av en annan medlemsstat i enlighet med artikel 134 inte tas med i beräkningen av tröskelvärdet på 3 %.

11. Om fastställandet eller ändringen av ett eller flera systemriskbuffertvärden för någon grupp eller undergrupp av exponeringar i punkt 5 som omfattas av en eller flera systemriskbuffertar medför ett kombinerat systemriskbuffertvärde på mer än 3 % och upp till 5 % för någon av dessa exponeringar, ska den behöriga myndigheten eller den utsedda myndigheten i den medlemsstat där den bufferten fastställs begära ett yttrande av kommissionen i den anmälan som lämnats in i enlighet med punkt 9. Kommissionen ska avge sitt yttrande inom en månad från mottagandet av anmälan.

Om kommissionens yttrande är negativt ska den behöriga eller den utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, i den medlemsstat där systemriskbufferten fastställts rätta sig efter det yttrandet eller förklara varför den inte gör det.

Om ett institut som omfattas av ett eller flera systemriskbuffertvärden är ett dotterföretag vars moderföretag är etablerat i en annan medlemsstat ska den behöriga eller den utsedda myndigheten begära en rekommendation från kommissionen och ESRB i den anmälan som lämnats in i enlighet med punkt 9.

Kommissionen och ESRB ska tillhandahålla var sin rekommendation inom sex veckor från mottagandet av anmälan.

Om dotterföretagets och moderföretagets myndigheter är oense om det eller de systemriskbuffertvärden som gäller för det institutet och om såväl kommissionen som ESRB har utfärdat en negativ rekommendation, får den behöriga eller den utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, hänskjuta frågan till EBA och begära bistånd i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010. Beslutet att fastställa ett eller flera systemriskbuffertvärden för dessa exponeringar ska vila till dess att EBA har fattat ett beslut.

12. Om fastställandet eller ändringen av ett eller flera systemriskbuffertvärden för någon av de grupper eller undergrupper av exponeringar i punkt 5 som omfattas av en eller flera systemriskbuffertar medför ett kombinerat systemriskbuffertvärde på mer än 5 % för någon av dessa exponeringar, ska den behöriga eller den utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, begära kommissionens auktorisation innan en systemriskbuffert tillämpas.

Inom sex veckor från mottagande av den anmälan som avses i punkt 9 i denna artikel ska ESRB avge ett yttrande till kommissionen om huruvida systemriskbufferten bedöms vara lämplig. EBA får också avge ett yttrande till kommissionen om den systemriskbufferten i enlighet med artikel 34.1 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Inom tre månader från den anmälan som avses i punkt 9 ska kommissionen, med beaktande av ESRB:s och EBA:s bedömning, om detta är lämpligt, och om den är övertygad om att systemriskbuffertvärdet eller systemriskbuffertvärdena inte medför några oproportionella negativa effekter på hela eller delar av det finansiella systemet i andra medlemsstater eller i unionen som helhet och utgör eller skapar hinder för en väl fungerande inre marknad, anta en akt som ger den behöriga eller den utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, befogenhet att anta den föreslagna åtgärden.

13. Varje behörig myndighet eller den utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, ska offentliggöra fastställandet eller ändringen av ett eller flera systemriskbuffertvärden på lämplig webbplats. Det offentliggörandet ska åtminstone innehålla följande information:

- a) Systemriskbuffertvärdet eller systemriskbuffertvärdena.
- b) De institut på vilka systemriskbufferten tillämpas.
- c) De exponeringar på vilka systemriskbuffertvärdet eller systemriskbuffertvärdena tillämpas.
- d) En motivering till fastställandet eller ändringen av systemriskbuffertvärdet eller systemriskbuffertvärdena.
- e) Det datum då instituten ska börja tillämpa den fastställda eller ändrade systemriskbufferten.
- f) Namnen på de länder där exponeringar i dessa länder erkänns i systemriskbufferten.

Om offentliggörandet av den information som avses i led d i första stycket skulle kunna äventyra stabiliteten i det finansiella systemet ska den informationen inte anges i offentliggörandet.

14. Om ett institut inte klarar att fullt ut uppfylla det krav som fastställs i punkt 1 i denna artikel ska det omfattas av utdelningsrestriktioner i enlighet med artikel 141.2 och 141.3.

Om tillämpningen av utdelningsrestriktionerna leder till en otillfredsställande förstärkning av institutets kärnprimärkapital mot bakgrund av den relevanta systemrisken, får de behöriga myndigheterna vidta ytterligare åtgärder i enlighet med artikel 64.

15. Om den behöriga myndigheten eller den utsedda myndigheten i förekommande fall beslutar att fastställa systemriskbufferten på grundval av exponeringar i andra medlemsstater ska samma buffert fastställas för alla exponeringar inom unionen, såvida inte bufferten fastställs i syfte att erkänna det systemriskbuffertvärde som fastställts av en annan medlemsstat i enlighet med artikel 134.

Artikel 134

Erkännande av ett systemriskbuffertvärde

1. Andra medlemsstater får erkänna ett systemriskbuffertvärde som fastställts i enlighet med artikel 133 och får tillämpa det värdet för nationellt auktoriserade institut för exponeringar i den medlemsstat som fastställt det värdet.
2. Om en medlemsstat erkänner ett systemriskbuffertvärde för nationellt auktoriserade institut i enlighet med punkt 1, ska den medlemsstaten anmäla det till ESRB. ESRB ska utan dröjsmål vidarebefordra sådana anmälningar till kommissionen, EBA och den medlemsstat som fastställer det värdet.

3. Vid beslut om erkännande av ett systemriskbuffertvärde i enlighet med punkt 1, ska en medlemsstat beakta den information som framlagts av den medlemsstat som fastställt det värdet i enlighet med artikel 133.9 och 133.13.
 4. Om en medlemsstat erkänner ett systemriskbuffertvärde för nationellt auktoriserade institut får denna systemriskbuffert vara kumulativ med den systemriskbuffert som gäller i enlighet med artikel 133 förutsatt att olika risker hanteras genom buffertarna. Om buffertarna hanterar samma risker ska endast den högre av buffertarna gälla.
 5. Den medlemsstat som fastställt ett systemriskbuffertvärde i enlighet med artikel 133 i detta direktiv får uppmana ESRB att utfärda en rekommendation som avses i artikel 16 i förordning (EU) nr 1092/2010 till en eller flera medlemsstater som kan erkänna systemriskbuffertvärdet.”
50. Artikel 136 ska ändras på följande sätt:
- a) I punkt 3 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”3. Varje utsedd myndighet ska på kvartalsbasis bedöma intensiteten i cykliska systemrisker och lämpligheten hos det kontracykliska buffertvärdet för sin medlemsstat och vid behov fastställa eller justera det kontracykliska buffertvärdet. Varje utsedd myndighet ska därvid beakta”.

b) Punkt 7 ska ersättas med följande:

”7. Varje utsedd myndighet ska på kvartalsbasis offentliggöra åtminstone följande information på sin webbplats:

- a) Det gällande kontracykliska buffertvärdet.
- b) Den aktuella kredittillväxtnivån som andel av BNP och dess avvikelse från den långsiktiga utvecklingstrenden.
- c) Det buffertriktvärde som beräknats i enlighet med punkt 2.
- d) De bakomliggande skälen till det buffertvärdet.
- e) Vid en höjning av buffertvärdet, den dag från och med vilken instituten ska tillämpa det höjda buffertvärdet vid beräkningen av sin institutspecifika kontracykliska kapitalbuffert.
- f) När den dag som avses i led e infaller mindre än 12 månader från dagen för offentliggörandet enligt denna punkt, en hänvisning till de exceptionella omständigheter som motiverar en kortare tidsfrist för tillämpningen.
- g) Vid en sänkning av buffertvärdet, den preliminära tidsperiod under vilken ingen höjning av buffertvärdet väntas tillsammans med en motivering avseende denna period.

De utsedda myndigheterna ska vidta alla rimliga åtgärder för att tidsmässigt samordna offentliggörandet.

De utsedda myndigheterna ska anmäla varje ändring av det kontracykliska buffertvärdet samt den begärda information som anges i leden a–g i första stycket till ESRB. ESRB ska offentliggöra alla anmälda buffertvärden och tillhörande information på sin webbplats.”

51. I artikel 141 ska punkterna 1–6 ersättas med följande:

- ”1. Ett institut som uppfyller det kombinerade buffertkravet får inte göra utdelningar kopplade till kärnprimärkapitalet i en utsträckning som skulle minska dess kärnprimärkapital till en nivå där det kombinerade buffertkravet inte längre är uppfyllt.
2. Ett institut som underlåter att uppfylla det kombinerade buffertkravet ska beräkna sitt högsta utdelningsbara belopp i enlighet med punkt 4 och anmäla detta till den behöriga myndigheten.

Om första stycket är tillämpligt får institutet inte vidta någon av nedanstående åtgärder utan att först ha beräknat sitt högsta utdelningsbara belopp:

- a) Göra en utdelning kopplad till kärnprimärkapital.

- b) Skapa en skyldighet att betala ut rörlig ersättning eller diskretionära pensionsförmåner eller betala ut rörlig ersättning om skyldigheten att betala skapades vid en tidpunkt då institutet underlät att uppfylla det kombinerade buffertkravet.
 - c) Göra utbetalningar avseende primärkapitaltillskottinstrument.
3. Om ett institut underlåter att uppfylla eller överskrida sitt kombinerade buffertkrav får det inte göra utdelningar som överstiger det högsta utdelningsbara belopp som beräknats i enlighet med punkt 4 genom någon av de åtgärder som anges i punkt 2 andra stycket a, b och c.
4. Institutet ska beräkna det högsta utdelningsbara beloppet genom att multiplicera den summa som beräknas enligt punkt 5 med den faktor som fastställs i enlighet med punkt 6. Det högsta utdelningsbara beloppet ska minskas med det belopp som är resultatet av någon av de åtgärder som anges i punkt 2 andra stycket a, b eller c.
5. Den summa som ska multipliceras i enlighet med punkt 4 ska bestå av
- a) delårsöverskott som inte inräknats i kärnprimärkapitalet enligt artikel 26.2 i förordning (EU) nr 575/2013 netto efter vinstutdelning eller betalningar som är resultatet av de åtgärder som avses i punkt 2 andra stycket a, b eller c i den här artikeln
- plus

- b) årsöverskott som inte inräknats i kärnprimärkapitalet enligt artikel 26.2 i förordning (EU) nr 575/2013 netto efter vinstutdelning eller betalningar som är resultatet av de åtgärder som avses i punkt 2 andra stycket a, b eller c i den här artikeln

minus
 - c) belopp som skulle bli skattepliktiga om de poster som specificeras i led a och b i denna punkt skulle balanseras.
6. Faktorn ska bestämmas enligt följande:
- a) När det kärnprimärkapital som upprätthålls av institutet och som inte används för att uppfylla några kapitalbaskrav enligt artikel 92.1 a, b och c i förordning (EU) nr 575/2013 och det ytterligare kapitalbaskravet för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet i artikel 104.1 a i detta direktiv, uttryckt i procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet beräknat i enlighet med artikel 92.3 i den förordningen, ligger inom det kombinerade buffertkravets första (dvs. lägsta) kvartil, ska faktorn vara 0.

- b) När det kärnprimärkapital som upprätthålls av institutet och som inte används för att uppfylla några kapitalbaskrav enligt artikel 92.1 a, b och c i förordning (EU) nr 575/2013 och det ytterligare kapitalbaskravet för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet i artikel 104.1 a i detta direktiv, uttryckt i procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet beräknat i enlighet med artikel 92.3 i den förordningen, ligger inom det kombinerade buffertkravets andra kvartil, ska faktorn vara 0,2.
- c) När det kärnprimärkapital som upprätthålls av institutet och som inte används för att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92.1 a, b och c i förordning (EU) nr 575/2013 och det ytterligare kapitalbaskravet för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet i artikel 104.1 a i detta direktiv, uttryckt i procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet beräknat i enlighet med artikel 92.3 i den förordningen, ligger inom det kombinerade buffertkravets tredje kvartil, ska faktorn vara 0,4.

- d) När det kärnprimärkapital som upprätthålls av institutet och som inte används för att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92.1 b och c i förordning (EU) nr 575/2013 och det ytterligare kapitalbaskravet för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet i artikel 104.1 a i detta direktiv, uttryckt i procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet beräknat i enlighet med artikel 92.3 i den förordningen, ligger inom det kombinerade buffertkravets fjärde (dvs. högsta) kvartil, ska faktorn vara 0,6.

De undre och övre gränserna i varje kvartil i det kombinerade buffertkravet ska beräknas som

$$\text{Undre gränsen i kvartilen} = \frac{\text{Kombinerat buffertkrav}}{4} \cdot (Q_n - 1)$$

$$\text{Övre gränsen i kvartilen} = \frac{\text{Kombinerat buffertkrav}}{4} \cdot Q_n$$

där

” Q_n ” = ordningstalet för den berörda kvartilen.”

52. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 141a

Underlåtenhet att uppfylla det kombinerade buffertkravet

Ett institut ska vid tillämpning av artikel 141 anses underlåta att uppfylla det kombinerade buffertkrav om det inte har kapitalbas i en mängd och av den kvalitet som behövs för att samtidigt uppfylla det kombinerade buffertkravet och vart och ett av följande krav:

- a) Artikel 92.1 a i förordning (EU) nr 575/2013 och det ytterligare kapitalbaskravet för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet enligt artikel 104.1 a i detta direktiv.
- b) Artikel 92.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 och det ytterligare kapitalbaskravet för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet enligt artikel 104.1 a i detta direktiv.
- c) Artikel 92.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 och det ytterligare kapitalbaskravet för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet enligt artikel 104.1 a i detta direktiv.

Artikel 141b

Utdelningsrestriktioner vid underlåtenhet att uppfylla buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden

1. Ett institut som uppfyller buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden enligt artikel 92.1a i förordning (EU) nr 575/2013 får inte göra utdelningar kopplade till primärkapitalet i en utsträckning som skulle minska dess primärkapital till en nivå där buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden inte längre är uppfyllt.
2. Ett institut som inte uppfyller buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden ska beräkna sitt högsta utdelningsbara belopp med avseende på bruttosoliditetsgraden i enlighet med punkt 4 och anmäla detta till den behöriga myndigheten.

Om första stycket är tillämpligt får institutet inte vidta någon av nedanstående åtgärder utan att först ha beräknat sitt högsta utdelningsbara belopp med avseende på bruttosoliditetsgraden:

- a) Göra en utdelning kopplad till kärnprimärkapital.
- b) Skapa en skyldighet att betala ut rörlig ersättning eller diskretionära pensionsförmåner eller betala ut rörlig ersättning om skyldigheten att betala skapades vid en tidpunkt då institutet underlät att uppfylla det kombinerade buffertkravet.
- c) Göra utbetalningar avseende primärkapitaltillskottinstrument.

3. Om ett institut underlåter att uppfylla eller överskrida sitt buffertkrav avseende bruttosoliditetsgraden får det inte göra utdelningar som överstiger det högsta utdelningsbara belopp med avseende på bruttosoliditetsgraden som beräknats i enlighet med punkt 4 genom någon av de åtgärder som anges i punkt 2 andra stycket a, b och c.
4. Institutet ska beräkna det högsta utdelningsbara beloppet med avseende på bruttosoliditetsgraden genom att multiplicera den summa som beräknas i enlighet med punkt 5 med den faktor som fastställs i enlighet med punkt 6. Det högsta utdelningsbara beloppet med avseende på bruttosoliditetsgraden ska minskas med det belopp som är resultatet av någon av de åtgärder som avses i punkt 2 andra stycket a, b eller c.
5. Den summa som ska multipliceras i enlighet med punkt 4 ska bestå av
 - a) delårsöverskott som inte inräknats i kärnprimärkapitalet enligt artikel 26.2 i förordning (EU) nr 575/2013 netto efter vinstutdelning eller betalningar som rör de åtgärder som avses i punkt 2 andra stycket a, b eller c i den här artikeln
plus

- b) årsöverskott som inte inräknats i kärnprimärkapitalet enligt artikel 26.2 i förordning (EU) nr 575/2013 netto efter vinstutdelning eller betalningar som rör de åtgärder som avses i punkt 2 andra stycket a, b eller c i den här artikeln minus
 - c) belopp som skulle bli skattepliktiga om de poster som specificeras i led a och b i denna punkt skulle balanseras.
6. Den faktor som avses i punkt 4 ska fastställas enligt följande:
- a) När det primärkapital som upprätthålls av institutet och som inte används för att uppfylla kraven enligt artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 och enligt artikel 104.1 a i detta direktiv vid hantering av en risk för alltför låg bruttosoliditet som inte i tillräcklig omfattning täcks av artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013, uttryckt i procent av det totala exponeringsmåttet beräknat i enlighet med artikel 429.4 i den förordningen, ligger inom den första (dvs. lägsta) kvartilen i buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden, ska faktorn vara 0.

- b) När det primärkapital som upprätthålls av institutet och som inte används för att uppfylla kraven enligt artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 och enligt artikel 104.1 a i detta direktiv vid hantering av en risk för alltför låg bruttosoliditet som inte i tillräcklig omfattning täcks av artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013, uttryckt i procent av det totala exponeringsmåttet beräknat i enlighet med artikel 429.4 i den förordningen, ligger inom den andra kvartilen i buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden, ska faktorn vara 0,2.
- c) När det primärkapital som upprätthålls av institutet och som inte används för att uppfylla kraven enligt artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 och enligt artikel 104.1 a i detta direktiv vid hantering av en risk för alltför låg bruttosoliditet som inte i tillräcklig omfattning täcks av artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013, uttryckt i procent av det totala exponeringsmåttet beräknat i enlighet med artikel 429.4 i den förordningen, ligger inom den tredje kvartilen i buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden, ska faktorn vara 0,4.

- d) När det primärkapital som upprätthålls av institutet och som inte används för att uppfylla kraven enligt artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 och enligt artikel 104.1 a i detta direktiv vid hantering av en risk för alltför låg bruttosoliditet som inte i tillräcklig omfattning täcks av artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013, uttryckt i procent av det totala exponeringsmåttet beräknat i enlighet med artikel 429.4 i den förordningen, ligger inom den fjärde (dvs. högsta) kvartilen i buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden, ska faktorn vara 0,6.

De undre och övre gränserna i varje kvartil i buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden ska beräknas som

$$\text{Undre gräns i kvartilen} = \frac{\text{Buffertkrav avseende bruttosoliditetsgrad}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Övre gräns i kvartilen} = \frac{\text{Buffertkrav avseende bruttosoliditetsgrad}}{4} \times Q_n$$

där

” Q_n ” = ordningstalet för den berörda kvartilen.”

7. De restriktioner som införs genom denna artikel ska endast tillämpas på betalningar som leder till en minskning av primärkapitalet eller en vinstminskning, och endast i fall där ett inställande av betalning eller en utebliven betalning inte innebär fallissemang eller utgör ett villkor för att inleda det insolvensförfarande som är tillämpligt för institutet.
8. När ett institut inte uppfyller buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden och har för avsikt att ge utdelning på utdelningsbar vinst eller vidta en åtgärd som avses i punkt 2 andra stycket a, b och c i denna artikel ska det underrätta den behöriga myndigheten och lämna den information som anges i artikel 141.8 med undantag för led a iii däri, samt information om det högsta utdelningsbara beloppet med avseende på bruttosoliditetsgraden beräknat i enlighet med punkt 4 i den här artikeln.
9. Institutet ska vidta åtgärder för att se till att beloppet för utdelningsbar vinst och det högsta utdelningsbara beloppet med avseende på bruttosoliditetsgraden beräknas på ett riktigt sätt, och ska på begäran kunna styrka riktigheten för den behöriga myndigheten.
10. Vid tillämpning av punkterna 1 och 2 i denna artikel ska en utdelning kopplad till primärkapital omfatta de punkter som anges i artikel 141.10.

Artikel 141c

Underlåtenhet att uppfylla buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden

Ett institut ska vid tillämpning av artikel 141b i detta direktiv anses underlåta att uppfylla det buffertkrav avseende bruttosoliditetsgraden i detta direktiv om det inte har primärkapital i en mängd som behövs för att samtidigt uppfylla det krav som fastställs i artikel 92.1a i förordning (EU) nr 575/2013 samt kravet i artikel 92.1 d i den förordningen och i artikel 104.1 a i detta direktiv vid hantering av en risk för alltför låg bruttosoliditet som inte i tillräcklig omfattning täcks av artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013.”

53. I artikel 142.1 ska första stycket ersättas med följande:

”1. När ett institut inte uppfyller sitt kombinerade buffertkrav eller, i förekommande fall, sitt buffertkrav avseende bruttosoliditetsgraden ska det utarbeta en kapitalkonserveringsplan och lägga fram den för den behöriga myndigheten senast fem arbetsdagar efter den dag då det konstaterade att det inte uppfyllde kravet, om inte den behöriga myndigheten beviljar en längre frist upp till tio dagar.”

54. I artikel 143.1 ska led c ersättas med följande:

”c) De allmänna kriterier och metoder som de använder för den översyn och utvärdering som avses i artikel 97, inbegripet kriterierna för tillämpningen av proportionalitetsprincipen enligt artikel 97.4.”

55. Artikel 146 ska ersättas med följande:

”Artikel 146

Genomförandeakter

Ändringar av storleken på startkapital som anges i artikel 12 och avdelning IV i syfte att beakta utvecklingen på det ekonomiska och monetära området ska antas som genomförandeakter, i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 147.2.”

56. Följande kapitel ska införas efter artikel 159:

”Kapitel 1a

Övergångsbestämmelser om finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag

Artikel 159a

Övergångsbestämmelser om godkännande av finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag

Finansiella moderholdingföretag och blandade finansiella moderholdingföretag som redan finns den ... [dagen för ikraftträdandet av detta ändringsdirektiv] ska ansöka om godkännande i enlighet med artikel 21a senast ... [två år efter dagen för ikraftträdandet av detta ändringsdirektiv]. Om ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag underlåter att ansöka om godkännande senast ... [två år efter dagen för ikraftträdandet av detta ändringsdirektiv] ska lämpliga åtgärder vidtas enligt artikel 21a.6.

Under den övergångsperiod som avses i första stycket i denna artikel ska de behöriga myndigheterna ha alla de nödvändiga tillsynsbefogenheter som tilldelats dem genom detta direktiv med avseende på finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag som omfattas av godkännande i enlighet med artikel 21a vid tillämpning av gruppbaserad tillsyn.”

57. I artikel 161 ska följande punkt läggas till:

”10. Senast den 31 december 2023 ska kommissionen se över och rapportera om genomförandet och tillämpningen av de tillsynsbefogenheter som avses i artikel 104.1 j och l och överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet.”

Artikel 2

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast ... [18 månader efter dagen för ikraftträdandet av detta ändringsdirektiv] anta och offentliggöra de bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den ... [18 månader och en dag efter dagen för ikraftträdandet av detta ändringsdirektiv]. Emellertid, de bestämmelser som är nödvändiga för att iaktta ändringarna i artikel 1.21 och 1.29 a, b och c i detta direktiv avseende artiklarna 84, 98.5 och 98.5a i direktiv 2013/36/EU ska tillämpas från och med den ... [två år efter dagen för ikraftträdandet av detta ändringsdirektiv] och de bestämmelser som är nödvändiga för att iaktta ändringarna i artikel 1.52 och 1.53 i detta direktiv avseende artiklarna 141b, 141c och 142.1 i direktiv 2013/36/EU ska tillämpas från och med den 1 januari 2022.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4
Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande
